

Četvrtak, 3. jul 2003.
Svedok Vlado Vuković
Svedok C-1230
Svedok C-1126
Otvorena sednica
Optuženi je pristupio Sudu
Početak 9.02 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Da. Neka svedok da svečanu izjavu. Molim vas da ustanete.

SVEDOK Vuković: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite. Izvolite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC VAJTING

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Časni Sude, Aleks Vajting (Alex Whiting) u ime Tužilaštva. Gospodine, molim vas recite nam svoje ime i prezime.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Vlado Vuković.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Gospodine Vukoviću, da li ste 18. juna ove godine imali priliku da pregledate svoju izjavu u prisustvu jednog službenika Međunarodnog suda, kako biste potvrdili njenu tačnost i potpisali je?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC VAJTING: Časni Sude, nudim u dokazni materijal izjavu ovog svedoka prema Pravilu 92bis.

SUDIJA MEJ: Da.

sekretar: Ovo će biti dokazni predmet Tužilaštva 479.

TUŽILAC VAJTING: Časni Sude, sada ću da pročitam rezime izjave. Hteo bih da Sudu, pre svega, skrenem pažnju na stranu 19 atlasa, naročito na donji deo, jer su sela o kojima će svedok da govori na tom delu strane, kvadrant D-E 2 i 3. Ovaj svedok je Hrvat koji je u vreme ovih događaja imao 29 godina. On je stupio u policiju decembra 1990. godine i prvo je bio raspoređen u Ogulin, a prekomandovan je u Saborsko 1. aprila 1991. godine. U aprilu 1991. godine u susednom srpskom seli Plaški su organizovane demonstracija gde su ljudi tražili da se formira etnički čista srpska policija. U junu 1991. godine srpski policajci s promenili svoje oznake na uniformama i uzeli su oznake "Milicije Krajine". U istom tom periodu Martićeva policija se pojavila u tom kraju. Civili su mogli da putuju samo autobusima koji su obično bili zaustavljeni i pretraživani od strane Martićeve policije. Policija u Saborskom nije smela da putuje van sela u to vreme vreme. 5. avgusta 1991. godine počelo je granatiranje Saborskog iz pravca Ličke Jesenice, jednog srpskog područja. Te večeri, neki policajci iz Duge Rese koji su došli pre napada da pomognu lokalnoj policiji, napustili su Saborsko sa jednim brojem starijih žena i dece. Od tog dana srpske snage su granatirale Saborsko skoro svakog dana. Ponekad su koristili kasetne bombe i uništili mnogo kuća. Svedok i još dvojica policajca su zarobljeni 29. septembra 1991. godine od strane Martićeve policije. Prvo su odvedeni u zatvor u Plaškom gde je ovaj svedok držan 12 dana gde ga je tukla Martićeva policija. Onda je bio premešten u zatvor u Korenicu gde je takođe prebijan. Izbili su mu sve zube i bio je stavljen u samicu. Posle, otprilike, 12 dana njega i druge zatvorenike je odvela JNA na aerodrom Željava u blizini Bihaća, gde je bio skoro pet dana. Tamo ga je tukla vojna policija JNA. Rečeno mu je da su ljudi koji ga tuku bivše pripadnici policije iz Zagreba, Srbi. Nakon toga je svedok odveden u logor na Manjači, blizu Banja Luke i razmenjen zajedno sa 200 drugih zarobljenika za srpske oficire JNA i vojnike, 9. novembra 1991. godine. 7. avgusta 1995. godine, odmah nakon operacije "Oluja", vratio se u Saborsko. Nije mogao da prepozna to selo pošto je sve bilo zapušteno i uništeno. U avgustu je svedok prisustvovao dvema ekshumacijama u Saborskom. U kućama je pronađeno 10 skeleta starijih ljudi. Oni su ili ubijeni ili spaljeni, zajedno sa svojim kućama. Ukupno je nađeno 29-30 tela, a nekoliko seljana se još uvek vode kao nestali. Gospodine, imam još nekoliko pitanja za vas u vezi dokumenata pod tabulatorom 2 dokaznog predmeta 479. Molim da se to pokaže svedoku.

SUDIJA KVON: To je prilog optužnici, je l' tako?

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da, tačno je. Molim vas da pogledate dokument, gospodine, koji je pred vama. Da li prepoznajete ta imena?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da, 90 posto da.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da li su to bivši stanovnici Saborskog?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Po vašem saznanju, da li su ljudi na tom spisku bili borci ili civili?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Svi su bili civili osim Špehara Mate. On je bio hrvatski policajac, po ovom spisku.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: U vašoj izjavi ste pomenuli jednu ekshumaciju, kada je pronađeno telo policajca u jednom od grobova. Da li je to telo ovog policajca?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da, to je masovna grobnica Popov Šanac. To je to.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Moje poslednje pitanje je sledeće: znate li nešto o starosnoj dobi ljudi na ovom spisku, uopšteno govoreći?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: To su, po prilici ljudi, od 60-70 godina, žene i ljudi. I imamo jednoga starijega. To znam da je Gotovina Mate, on je tisuću osamsto ... I neke godine, 1895. godine, ovde piše. On je bio jedan od najstarijih.

TUŽILAC VAJTING: Hvala. Časni Sude. Nemam više pitanja.

SUDIJA MEJ: Da, gospodine Miloševiću?

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Vukoviću, vi ste naveli kao svoju prethodnu profesiju da ste policajac, je li tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U paragrafu 2 svoje izjave stoji da ste od trenutka kad ste odslužili vojni rok u JNA, pa do 1989. godine radili na gradnji montažnih kuća širom Jugoslavije, je li tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li tačno da ste od novembra 1989. do 15. decembra 1990. godine bili nezaposleni?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi da li ste završili kurs za policajce ili ste bez bilo kakvog školovanja počeli da radite u MUP-u Republike Hrvatske?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Završio sam kurs za policajca kad sam se upisao, kad sam prošao lječnički pregled.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad je to bilo?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: 1990. godine. Kad sam se upisao, kasnije sam išao na kurs. Edukacija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a u paragrafu 2 svoje izjave naveli ste da ste vi i još četvorica vaših kolega na Plitvičkim jezerima dali otkaz jer su Srbi činili većinu. Je li to tačno?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je, takođe, tačno da ste u istom paragrafu rekli: "Srbi su tamo činili većinu, pa iako se nije dogodilo ništa konkretno, nego smo se osećali neprijatno i odlučili smo potražiti drugi posao"?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, tamo gdje se čovjek osjeća da nije poželjan, gdje se pjevaju srpske pjesme, gdje se u šali i van šale zeza, čemu da budeš u tom društvu u kome nisi poželjan. Bolje se maknuti nego imat dodatnih problema. Nisam ja to napustio sam, napustilo je nas više. I tako se kasnije desilo da su ljudi masovno napustili Plitvice, Hrvati, koji su gore bili zaposleni. A koji nisu napustili, na žalost, desilo im se ono što im se desilo 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste napustili jer vam je jednostavno smetalo prisustvo Srba. Sami kažete ništa se konkretno nije događalo?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Jer zašto, ako imam izlaz drugi. Ja sam jedno vrijeme radio u "Šumariji", za zaštitu šuma, privremeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi u paragrafu 3 kažete da ste osetili da se situacija menja, premda se u Saborskom nije ništa posebno događalo.

SUDIJA MEJ: Da li svedok ima kopiju svoje izjave? Ima, nastavite. Molim vas, ponovite pitanje, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U paragrafu 3 vi izjavljujete da ste osetili da se situacija menja, premda se u Saborskom ništa nije posebno događalo, odnosno, vi baš doslovno kažete, evo imam pred sobom vašu izjavu: "No osjećali smo da se situacija mjenja, premda se u Saborskom nije ništa posebno događalo. Još smo se mogli nesmetano kretati i putovati, a Srbi su još uvijek svraćali u naše selo".

SUDIJA MEJ: Šta je pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa pitanje je u čemu se situacija menjala ako se ništa nije događalo u Saborskom?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, ja sam mislio na 1990. godinu. 1990. godine još se je moglo putovati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Vukoviću. A da li je tačno da je 1990. godine od 800 stanovnika Saborskog bilo samo 15 Srba?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Je, tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa zato sam vas zamolio da mi objasnite kako ste vi to osetili da se situacija menja u Saborskom u kojem su Srbi predstavljali samo nešto više od 1 posto stanovništva ili tačnije ako je 15 Srba od 800 stanovnika, to je 1,8 posto?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, vaše mi je pitanje nejasno.

SUDIJA MEJ: On vam postavlja sledeće pitanje: govori se o situaciju u selu 1990. godine, kažete: "Osetili smo da se situacija menja mada se u Saborskom ništa posebno nije događalo". On pita na koji ste način osetili da se stvari menjaju?

SVEDOK VUKOVIĆ: Stvari su se mjenjale u drugim djelovima Hrvatske, ali tada se, momentalno, u Saborskom ništa nije dogodilo. Ja ne znam drugo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I već u sledećem paragrafu, to je broj 4, vi navodite kako sa Srbima u Saborskom nije bilo nikakvih problema. To doslovno kažete u paragrafu 4. Je li tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, tri-četiri kuće koje su bile u Saborskom, oni su s nama bili do samog pada Saborskoga. I mi, oni s nama, niti mi s njima nismo imali nikakvih problema, jer mi smo za vrijeme rata bili zajedno i to su mi susjedi, poznanici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Za vreme rata ste bili zajedno?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da, sve do pada Saborskog, 12. 11. oni su živili u Saborskom, živili su zajedno sa svim stanovnicima Saborskog.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zato mi nije jasno kako objašnjavate napuštanje posla zbog toga što se, eto, situacija menjala, situacija koja se u Saborskom menja, a pri tome u mestu živi samo 15 Srba koji vam nisu pravili nikakve probleme.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Pa, gospodine Miloševiću, vi nešto sada mješate. Saborsko i Plitvice, pa to su dva različita pojma. Saborsko je jedno mjesto, Plitvice su do njih drugo mjesto. O čemu mi pričamo?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi kad ste o Plitvicama govorili, rekli ste da se nije događalo ništa konkretno, prama tome nisu li bile u pitanju neke vaše predrasude i negativan odnos prema Srbima ili nešto drugo, jer na Plitvicama, kažete, ništa konkretno, a u Saborskom živite zajedno i opet nemate nikakve probleme.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, ne bi' odgovarao na ovakva vaša pitanja.

SUDIJA MEJ: On postavlja pitanja, a vi svedočite pred Pretresnim većem, molim vas da to uvek imate na umu i da ne dozvolite da vas pitanja provociraju. Pokušajte samo da odgovorite na pitanja najbolje što možete. Mislim da ste ranije rekli da je atmosfera bila neprijatna, je l' to razlog zašto ste napustili posao?

SVEDOK VUKOVIĆ: Da. To je bilo na Plitvicama, a ne u Saborskom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej (May), ja se nadam da se ni jedno od ovih mojih pitanja ne može okvalifikovati kao provokativno. Samo pokušavam da utvrdim o čemu se radi.

SUDIJA MEJ: Da su bila provokativna, ja bih vas zaustavio. Možda se svedok, bez obzira na to, oseća isprovociranim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospodine Vukoviću, vi takođe u paragrafu 4 navodite kako su Srbi prestali da dolaze u Saborsko posle majskog referenduma 1990. godine. Je li to tačno?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Samo malo, gospodine Miloševiću. Gdje ste vi to pročitali?

SUDIJA KVON: Paragraf 4 u sredini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sama rečenica glasi: "Primjetili smo da mnogi broj Srba iz drugih sela više ne dolazi u Saborsko nakon svibanjskog (jun) referenduma 1990. godine".

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da, to je tačno. Ponekoji broj Srba, nisu svi Srbi. Ponekoji nisu dolazili, ponekoji broj Srba ne dolazi, da, tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li tačno da je pitanje na tom referendumu bilo pitanje nezavisne Hrvatske, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Taj referendum je bio organizovan od strane HDZ, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da. Tada je bio HDZ, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi se sećate, vi ste bili policajac i prema tome znali te osnovne elemente sistema. Da li je, takođe, tačno da je program HDZ u svojim ustavnim projektima predviđao Hrvatsku kao državu Hrvata, dok je Srbima oduzimao njihova konstitutivna prava?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, to nije tačno.

SUDIJA MEJ: Nećemo sada da ulazimo u političku debatu. To pitanje možete da postavite na drugom mestu, drugom prilikom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Mej. Pa da li je onda čudno što Srbi nisu želeli da dolaze više u Saborsko?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Pa Srbi su dolazili u Saborsko, gospodine Miloševiću. Nemojte stavljati sve Srbe u isti koš.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ih ne stavljam, ja govorim o ovome što vi tvrdite.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ja tvrdim da ponekoji nisu dolazili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Vukoviću. Ja sam vam citirao vašu izjavu, ali ne želim da, da vas dalje o tome, da dalje na tome insistiram. U paragrafu 6 vaše izjave naveli ste kako su vas 1. aprila 1991. godine premestili iz ogulinskog SUP-a u Saborsko, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pretpostavljam da vas je to premestio MUP Hrvatske u kome ste bili zaposleni, je li tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A takođe tvrdite da su još neki policajci iz Plaškog istog tog meseca prešli u Saborsko, jeste tako izjavili?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jesu i oni takođe bili Hrvati?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: U MUP-u Hrvatske radili su Hrvati i Srbi. Gospodine Miloševiću, u policijskoj ispostavi Plaški radili su Hrvati i Srbi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam za ove koji su prešli u Saborsko?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da, to su bili Hrvati jer tamo nisu dobro došli. Tada su već počele, vi znate i sami, pobune.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, Hrvati iz Plaškog prebačeni su u Saborsko, policajci.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: U Saborsko ili Ogulin, tamo su prebačeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu to oni tražili samoinicijativno da budu prebačeni u neko takvo mesto ili je to bila odluka viših organa?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Od jednog djela Srba u Plaškom nisu bili poželjni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to bilo na isti način kako ste vi konstatovali i zaključili da niste poželjni na Plitvicama?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. To je, to se održavao miting, protesti kreću, već se polagano počela stvarati Republika Srpska Krajina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi da li je bilo policajaca Srba u Saborskom?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Je, mi smo surađivali i u Saborskom i u Plaškome sa policajcima Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi šta je bilo sa Srbima policajcima koji nisu kao vi želeli da rade više sa policajcima Hrvatima?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Srbi policijaci su radili sa policajcima Hrvatima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas ne pitam za one koji su radili, nego vas pitam za one koji nisu, kao ni vi, želeli da rade sa policajcima Hrvatima. Da li je i njih MUP Hrvatske premestio u pretežno srpska mesta u Hrvatskoj ili su možda otpušteni sa posla?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niko ih nije premestio? A da li vam je poznato da su Srbi iz Hrvatske, sledeći primer Hrvata, takođe održali referendum na kome su se izjasnili za ostanak u Jugoslaviji?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su pre novog Ustava Srbi bili konstitutivni narod i kao takav imali pravo na referendum?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Pa, Srbi su normalno konstitutivni narod u Republici Hrvatskoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali su, ali im je to pravo ukinuto novim Ustavom.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A nije tačno. Dobro. A recite mi, molim vas, u paragrafu 7 svoje izjave navodite kako se u Saborskom do 4. avgusta 1991. godine nije ništa dogodilo, ali vi ste znali da ljudi stradaju u drugim selima u Hrvatskoj. Tako ste izjavili?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Između koga su bili ti sukobi?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Između pobunjenih Srba koji nisu htjeli priznati Republiku Hrvatsku, koji su htjeli osnivati Republiku Srpsku Krajinu i koji su je već zasnivali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislite samo između njih ili između njih i nekog drugog?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću ...

SUDIJA MEJ: Nećemo da vodimo debate o ovim političkim pitanjima, bar ne sa ovim svedokom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja sam pitao svedoka, gospodine Mej, s obzirom na njegovu izjavu iz paragrafa 7 da je znao da ljudi stradaju u drugim selima i da je to izjavio, pa sam pitao da kad govori o tome, ko je to bio u sukobu, u kakvim sukobima su ljudi stradali, da li nešto zna o tome jer je on to pomenuo u svojoj izjavi. Ali ...

SUDIJA MEJ: On je rekao da je čuo da se ljudi ubijaju. Idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za slučajeve ubijenih Srba?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. U istom ovom pasusu vi izjavljujete kako je u 6.00, 5. avgusta 1991. godine došlo do prvog minobacačkog napada na Saborsko, koji je trajao do 10.00, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tačno. Tada sam bio tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A već u sledećoj rečenici navodite kako je pre tog napada u Saborsko iz Duge Rese došlo još 20 policajaca, kao neka vrsta pojačanja. Ja to tako razumem, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa recite mi je li prvo došlo do napada na Saborsko ili su prvo došli ti dodatni policajci, redarstvenici MUP?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, napad se je predviđao malo prije, mi smo samo čekali. Mi smo uvijek dobivali anonimne dojave putem telefona da se pričuvamo, jer smo ostali u okruženju, jer su nam ceste bile zatvorane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se Saborsko nalazi na nekoj komunikaciji između Knina i Slunja i bitnih komunikacija u tom kraju?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Između Knina i Slunja nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Između čega je?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Cesta se nalazi između Plaškog, Plitvica, Korenice. Slunj je na drugoj strani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na drugoj strani, dobro.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: To je ta cesta koja povezuje ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li Saborsko na toj glavnoj cesti, kako kažete?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Saborsko je na cesti između Plitvica i Plaškog.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' onda bio prekinut saobraćaj?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Recite mi, dakle, pošto sam vam postavio pitanje: jesu ovi policajci, pojačanja o kome govorite, da su došli pre tog napada na Saborsko?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, mi smo bili i prije provocirani nego šta su granate počele padati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, da li iz toga treba da razumem da su oni došli pre tog napada?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Došli su prije napada, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, hvala vam lepo. I granatiranje 5. avgusta trajalo je čitavih četiri sata, jeste tako izjavili?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da u juturnjim satima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Međutim niko nije stradao niti je ijedna kuća oštećena, jeste tako izjavili?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, tada je na Saborsko palo 80 granata kalibra 82 milimetra iz minobacača.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali jeste li vi izjavili da ni jedna kuća nije oštećena tada?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Do 10.00 ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa šta su onda napadači, ti na Saborsko, gađali?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, to njih pitajte, nisu znali, valjda. Nisu imali dobar orjentir, ali su zato imali navečer.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Maločas ste rekli da je palo 80 granata.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je u Saborskom tog 5. avgusta 1991. godine bilo sukoba, dakle, razmene vatre ili su Srbi jednostavno minobacačima granatirali mesto?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Bez ikakvog povoda su, jednostavno, bacačem granatirali mjesto, protiv čega su se bunili mještani Ličke Jesenice. Evo to sad imamo dokaza za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi, pošto su se bunili, kažete, građani Ličke Jesenice, ja vas pitam da li je bilo razmene vatre između vaših snaga i Srba koji su granatirali Saborsko?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, jedino su znali iz snajpera znali djelovati ponekada, kad su ljudi na poljima radili. To su znali iz prigušivača djelovati. To je bilo prije, a ovo je 5. 8. Bio je otvoren napad

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas za taj 5. avgust i pitam, da li je, kad je došlo do tog sukoba bilo razmene vatre sa obe strane?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Čime smo mi imali uzvratiti? Valjda sa puškom? Nismo imali minobacača.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači vi niste pucali.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Čim?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa bili ste naoružani, tu je bilo čak i pojačanje došlo, kako smo ustanovili.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, policajac nema minobacač, top, tenk. Policajac ima osobno naoružanje, pušku i pištolj. Nisu oni došli da ratuju gore, oni su došli gore da sačuvaju javni red i mir i stanje sigurnosti. A ko je znao da će tako ... Nadali smo se možda će proć, da će bit' otvoreni napad 5. 8.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, recite mi ...

SUDIJA MEJ: Prema tome, da li onda kratak odgovor glasi: "Iz sela nije uzvraćena vatra".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, jesu li Srbi tada osvojili Saborsko?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zašto nisu?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam zašto nisu išli da tuču dalekometno, da tuču sa dva-tri kilometra, iz daleka tuču, pješadijom nisu išli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je tačno, gospodine Vukoviću, da je u neposrednoj blizini Saborskog, u Ličkoj Jesenici bilo veliko skladište municije i pogonskog goriva JNA? To pretpostavljam kao policajac biste morali znati.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da su hrvatske oružane formacije nekoliko meseci pokušavale da osvoje ovo skladište i preuzmu te velike količine naoružanja i eksploziva i goriva?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: A s čim da one to preuzmu, gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam samo da li je tačno da su hrvatske oružane formacije nekoliko meseci pokušavale da osvoje ovo skladište? Je l' to tačno ili nije?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li je tačno da su jedinice JNA pokušavale upravo iz pravca Saborskog da priđu skladištu i vojnicima koji su u njemu bili i da na taj način deblokiraju to skladište, jer tu je bio mali broj vojnika, vrlo mali broj vojnika koji je čuvao to skladište. Praktično, samo grupa stražara, vojnika, koji su čuvali skladište.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ko je blokirao skladište, to mi nije jasno?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa po podacima koje ja imam, gospodine Vukoviću, skladište su blokirale hrvatske snage, naoružane. I oni su išli u deblokadu tih vojnika i te male grupe. Ja vas pitam da li vi to znate da li je to tačno? Možete samo da mi odgovorite "da" ili "ne", ako smatrate da nije tačno i idemo dalje, pošto postoje podaci o tome.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Pa, gospodine Miloševiću, to nema veze sa vezom, to što vi pričate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, nije tačno. To je ...

SUDIJA MEJ: To je ono šta je rekao. Rekli ste da je JNA imala to skladište. Da li je JNA čuvala skladište?

SVEDOK VUKOVIĆ: Pa, mi zato i ne znamo. To je bilo pod ingerencijom, tada već, Republike Srpske Krajine. To nije bilo pod našom ingerencijom, mi nemamo pojma o tome. To su Martić i JNA zajedno držali, takozvane te organizirane skupine. Uopće nije bilo pod našim domenom, mi smo to ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je tačno da se 23. septembra 1991. godine stotinak ljudi Saborskog i okoline vratilo u uniformama Zbora narodne garde, kako bi upravo sprečilo pokušaje JNA da deblokiraju to skladište?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ma, gospodine Miloševiću, ja ne znam o čemu vi pričate?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Vukoviću, ja razumem da ...

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Vaše pitanje nema veze s vezom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ja sam vas pitao da li je tačno da se stotinak vratilo ... Evo, pogledajte, pošto nema veze s vezom vi u paragrafu 9 kažete: "Dana 23. rujna (septembar), skupina od stotinjak muškaraca, rodom iz Saborskog, vratilo se u selo pomoći njegovoj odbrani. Ti su ljudi bili u uniformama pričuvnog sastava policije. Kasnije je ta grupa proglašena Samostalnom satnijom Saborskog. Ta je pomoć bila dobrodošla jer su policajci bili već na izmaku snage, podeljeni u grupe" i tako dalje. Dakle, da li je tačno da je ta jedinica kasnije, ta koja je došla i o čemu ja, kako vi kažete, ne znam šta govorim, ja citiram vašu izjavu da je ta jedinica kasnije proglašena Samostalnom satnijom Saborskog? To piše u vašoj izjavi.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, od 5.8. do 23. 9. ovi policajci, što vi pričate, iz Duge Rese, oni su odmah napustili, isti dan jer ne može se boriti David i Golijat, ne može se boriti. A mi smo ostali sami. Svaki dan je u Saborskoga padale, iz dana u dan, 100-200 granata, do 23. 9. i mi smo tražili pomoć. Mi smo ostali sami, samo su tukli od 120, od 82 milimetra dok ja znam, a kasnije je bilo bože oslobodi. U tome je problem, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali niste mi objasnili, pošto kažete da su samo došli i otišli, vi kažete, "kasnije je ta grupa proglašena Samostalnom satnijom Saborskog".

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači kasnije, kasnije proglašena Samostalnom satnijom Saborskog.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ta je grupa došla u sastavu pričuvne policije, odred pričuvne policije Zagreba. To su mještani koji su došli braniti

mjesto Saborsko, jer na, toliko dugo, tolike granate iz dana u dan, iz noći u noć padat. U tome je problem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja samo pokušavam, gospodine Vukoviću, da utvrdim činjenice, na osnovu onoga što ste vi napisali u vašoj izjavi.

SUDIJA MEJ: Imate izjavu, idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Vukoviću, da li je tačno da se u redovima hrvatskih snaga borio jedan broj stranih plaćenika u pokušaju da se osvoji to skladište u Ličkoj Jesenici?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ja stvarno ne znam o čemu vi pričate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine ...

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ko je ugrozio te rezerve JNA, ko je to, to su JNA i Martićevci bili zajedno. JNA je prolazila sve do 5. 8. kroz Saborsko kao tampon zona. A šta je tampon zona? Kasnije smo i sad se zna što su radili, surađivali. Nema nikakve razlike između, takozvanih, martićevaca i JNA. Da nije bilo JNA ne bi ni bilo granatiranja Saborskoga. Od kuda ... Šta je ... Valjda martićevci preko noći napravili mine i granate i tenkove i oklopnjake?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko sam ja razumeo, skladište u Ličkoj Jesenici je bilo veliko skladište JNA, a ne nikakve Martićeve policije, kako je vi nazivate.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Svedok daje svoje odgovore. Nema potrebe da se s njim o tome raspravljate. Idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Vukoviću, u paragrafu 10 tvrdite kako ste 29. septembra 1991. godine vi i još dvojica vaših kolega uhapšeni od strane pripadnika, upravo tih, koje vi zovete, Martićeva policija, je li tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Točno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to je, u stvari, policija Krajine, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Nije policija, nego milicija. Policija je bila dok se nije osnovala, takozvana, Republika Srpska Krajina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, policija je bila i u Hrvatskoj, policija je bila i u Republici Srpskoj Krajini. To nije nikakva Martićeva lična policija, koliko ja razumem, već policija Republike Srpske Krajine. Je l' tako gospodine Vukoviću?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Vidio sam ih, imao sam priliku viditi ih, kad sam bio uhapšen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, gospodine Vukoviću, recite mi zašto ste uhapšeni, zbog čega ste uhapšeni?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: To bi ja vas mogao pitati zašto sam uhapšen, pa ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jeste li u vreme kada ste uhapšeni bili u uniformi, vi i ostali koji ste uhapšeni i kažete da vi i još dvojica vaših kolega, tako, tako to pominjete. Jeste li bili u uniformama ili u civilnim odelima?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Bili smo u uniformi hrvatske policije. Imali smo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta ste imali od naoružanja?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Imali smo kratko i dugo naoružanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači bili ste naoružani i u uniformama, je l' tako? Dobro. I šta ste sve imali u svom automobilu, s obzirom da niste vozili službeni automobil?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Službeni automobil mi u to vrijeme nismo ni mogli voziti, zašto? Iz razloga jer su policajci u službenom automobilu bili meta napada. Bili smo označeni, tako da smo mi izbjegavali službena vozila. To sam išao po gorivo, al' smo mi službenim vozilima totalno izbjegavali, jer na nas je se pucalo sa svih strana. Samo kad vide policijsko vozilo, jer mi smo bili u okruženju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ko je od vas poginuo u tom pucanju sa svih strana?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: A ko nije?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa navedite jednoga koji je poginuo da ste vi videli da je poginuo u tom pucanju sa svih strana na vas?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ma nije na mene pucano da je, da sam ja, nisam pružao otpor kad sam ja bio, kad su me zarobili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jeste li u automobilu, osim što kažete da ste imali kratko naoružanje, dugo naoružanje, imali i neki eksploziv?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: O čemu vi pričate, gospodine Miloševiću ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pitam vas, sasvim vas, sasvim vas pitam kratko i jasno, ništa drugo.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Samo osobno naoružanje smo imali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Automatske puške i pištolje, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Automatska puška i pištolj, to je sve, jer smo išli prema vojnom, to se ide prema vojnom poligonu. Mi smo bili u okruženju. To je poligon JNA, odmah je bio do nas. Tobolić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E pa, dobro, pitam vas da li je vas bilo kad uhapsio neko iz JNA?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Pa JNA, Martićevci, to je isto. Među ovim što su mene uhapsili bila je i odora JNA. Sad je l' on JNA il' Martićevac, to je za me isto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro što je za vas isto. Vas je uhapsila, dakle, policija Krajine, a ne JNA, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Bila je i odora JNA, jedan od njih sedam, šest, koliko ih je bilo. Sad je l' on JNA, je l' on Martićevac, to ja ne znam, to sam vidio u Plaškome da je to sve isto kad sam doš'o k njima, kad su me hapsili. Tu nema razlike, zajedno leže, zajedno piju, zajedno šetaju. To smo mi znali da je to, poznam ljude iz Plaškoga, po viđenju, jedan ima odoru JNA, jedan ima šarenu, sad koja je to razlika. Ja te razlike ne vidim. I jedan i druga su šarene. "Ja sam martićevac, ovaj drugi JNA". Šta to znači? Razjasnite mi vi to? Zajedno su.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam shvatio iz vaše izjave da vas je uhapsila policija Krajine.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Oni su se tako predstavili. A bila je i odora JNA tu. Djelatnik imao je odoru JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, uniformu JNA su imali praktično svi teritorijalci, ne samo u Hrvatskoj, nego širom Jugoslavije. Je l' tako gospodine Vukoviću?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi u paragrafu 11 navodite da ste, kada ste razmenjeni za vojnike JNA i oficire, saznali da je 10 vaših kolega, redarstvenika, poginulo u Saborskom, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: To sam saznao nakon zarobljavanja, nakon puštanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi da li su poginuli u sukobima sa pripadnicima JNA koje su držali u blokadi ili su poginuli u sukobima sa policijom Krajine i ... U sukobu s kim su oni poginuli?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, ja ne znam s kim su oni poginuli, tada ja nisam bio tu, ja sam bio zarobljen. A ko je tuk'o Saborsko, avioni, raketni bacači, JNA, Martićevci, ko je tuk'o? Zato uvijek ponavljam, isti je ... JNA i Martićevci, to je isti ... Pa ko je naoružavao Srbe po Plaškom, pa sada kažu, pa ljudi otvoreno pričaju o tome. O čemu vi pričate? Pa sada, vreme vas demantira. Da nije bilo JNA ne bi bilo ni Republike Srpske Krajine. Pa ljudi o tome otvoreno pričaju ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, gospodine Vukoviću ...

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: ... što sad na samom terenu ... Vas življenje ljudi na terenu demantira.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne znam šta ja tvrdim, ja vas samo pitam, ja vas samo pitam, postavljam vam pitanja ...

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Pitate nelogična pitanja. Evo današnje vrijeme vas demantira. Evo, ljudi se vratili, Srbi su tu, prevareni su, evo sami priznaju, što bi rekao ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ...vidim, vidim. Ja vas pitam isključivo na bazi vaše izjave, jer ...

SUDIJA MEJ: Ne, mislim da smo čuli dosta argumenata u vezi s tim. Ako imate još nešto šta želite da pitate u vezi sa izjavom, a posebno u vezi sa zadnjim paragrafom o ekshumacijama, postavite to pitanje. Ukoliko osporavate neku od tih tvrdnji, morate o tome da postavljate pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Razumem to, gospodine Mej, ja to upravo i činim. I moja pitanja ne prouzrokuju nervozu svedoka, već, očigledno, nešto drugo. Recite mi, molim vas, vidim u paragrafu 12 vaše izjave da ste vi aktivno učestvovali u operaciji "Oluja", je l' tako

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Aktivno? Pa nismo aktivno, mi smo policijske snage. Mi smo drugo koji smo ... Nismo mi. Prve su hrvatska vojska, prve snage koje su išle. Policija je ta koja čuva javni red i mir i stanje sigurnosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Posle toga ste se vratili u Saborsko, gde je vaš zadatak, kako vi to navodite, bio da ne dopustite osvetničke akcije. Je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tako je. I to smo ... Osvjetničkih akcija nije bilo, nakon zla, nakon tragedije, nije se desila tragedija. To je pohvalno i to i zato se na tom terenu i živi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi koliko je Srba od tih 15 ostalo u Saborskom?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Srbi su ostali u Saborskome, ti i sada Srbi gore žive. Vratili su se ponovo. Srbi su ostali u Saborskome od 1991. godine, samo su otišli u Ličku Jesenicu jer bez nas, bez Hrvata nisu htjeli živiti, te tri kuće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, recite mi kad govorite o tome da ste išli da ne dopustite osvetničke akcije, da li vi tu imate u vidu samo stanje u Saborskom gde tada nije bilo Srba ili napade na kolone srpskih izbeglica u vreme egzodusu ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, svedok može da svedoči samo o onome što je sam video i to je rekao. Da li vi iznosite tvrdnju da je on napao kolonu

izbeglica? Ako je to vaša tvrdnja morate tako i da kažete. Ako nije, onda on ne može da odgovara na pitanja u vezi s tim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, evo pitaću gospodina Vukovića: da li ste učestvovali u napadima na kolone srpskih izbeglica za vreme tog egzodusa iz Krajine?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. A u biti tih napada nije ni bilo, ja ne znam gdje su bili? Na ovima područjima gdje sam ja, gdje obitavali i gdje smo radili tih napada nije bilo. A za druge napade ne znam, pa ne mogu ja pričati ono što ne znam, što me vi pitate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Vukoviću, vi u posljednjem pasusu govorite o ekshumacijama koje su izvršene na lokaciji Saborskog, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi koliko je ukupno tela pronađeno i kasnije ekshumirano?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: 18. 10. započela je, 1995. godine započela je ekshumacija. Tada je pronađeno 35 tjela u par dana ekshumiranja. Nije u 35, 20 i nešto, ovo sve je bilo pojedinačno, nisu svi bili ... Jedni su bili u masovnoj grobnici, jedni su bili izgoreni u kućama, jedni su bili ispred kuća, sve zavisi kako se to, ko koga, kako su to zakapali, mrtva tjela poginulih ljudi iz 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi tvrdite da ste u kućama pronašli skelete desetoro ljudi.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Otprilike tako nešto, u izgorenim kućama, točno. U zaseoku Biljevina i šta ja znam, gore u Saborskom dalje. To su bili ostaci ljudskih tjela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je bilo, otprilike, četiri godine posle događaja o kojima ste svedočili?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi bilo šta znate o okolnostima pod kojima su stradali ti ljudi? Jesu oni zatečeni u kućama, jesu poginuli od tih

granata koje su padale u borbama koje su se vodile tada oko Saborskog? Da li išta znate o okolnostima pod kojim su ti ljudi stradali?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam to što nisam vidio. Tada sam ja bio zarobljen, još uvijek. A kako su ljudi stradali, vidi se. Ljudi su ubijeni u kućama i zapaljeni. To se vidi u ognjištima u svojim kućama da su bili zapaljeni. A kako, na koji način, ja ne znam kako su ljudi stradali. A u biti ima 100 svjedoka kako su ljudi stradali, ali ja to ne znam. Stradali su od JNA i Martićevaca, od zrakoplova, raketnih bacača, tenkova, kasnije palež, nemoćno, staro, bolesno. Ja ne znam kako su ... To sad ima ... To su moja saznanja, to su moja saznanja...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas i pitam za vaša saznanja, vi dakle ne znate kako su ti ljudi stradali ...

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Imao sam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi nabrajate sve moguće varijante, tenkovi, avioni, bacači, artiljerijska vatra, napadi i tako dalje ...

SUDIJA MEJ: Ne, svjedok je rekao da ne zna, prema tome nema smisla da se o tome dalje govori.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, da li vi uopšte imate odgovor na pitanje ko je pobio te ljude, čija ste tela pronašli u Saborskom?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, svjedoka ima na stotine kako su ljudi stradali. O tome ja neću da pričam jer nisam bio tu, a saznanja koja se kasnije pričaju, evo sada sam ta ... Što sam reko. To su moja saznanja. Pa nemojte me pitat' gdje ja nisam prisustvovao. To su sva moja saznanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dakle, gospodine Vukoviću, vi lično niste videli ni jedno stradanje, ni jednog od tih ljudi, već su to vaša saznanja ...

SUDIJA MEJ: On nikada nije rekao da je lično video kako nekoga ubijaju. On je naglasio da ne zna na koji način su ti ljudi izgubili život i da je samo čuo o tome. Nema smisla da se o tome dalje raspravlja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ako znači da nema smisla, gospodine Mej, neću dalje postavljati pitanja o tome. Hvala lepo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Zahvaljujem, časne sudije. Ja bih molio časne sudije da obrate pažnju na paragraf 7, zadnjih nekoliko rečenica, jer bih zamolio gospodina svedoka da vam neke stvari oko tih nekoliko rečenica objasni. Vi ste u svojoj izjavi kazali da je napad na Saborsko bio 5. avgusta 1991. godine, je li tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali ste ovde, na kraju tog drugog pasusa vaše izjave na BHS rekli ovako: "Navečer, 5. kolovoza (avgust), policajci iz Duge Rese otišli su iz Saborskog, a zajedno s njima starci, žene i djeca". Je li tačno da su uveče napustili selo starci, žene i deca?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da, je tačno, ali nisu svi.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ovde niste rekli da nisu svi, no dobro, dobro. Onda ste kazali: "Nakon toga je selo granatirano, počelo bi ujutro pa ponovo navečer", je li tako? I to mnogo dana, svakog dana, gotovo.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I na kraju ste kazali: "Oštećeno je još kuća, ali do tad nije bilo poginulih ni ranjenih", je li tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li tačno da ste posle tih granatiranja svakodnevnih, u kojim nije bilo žrtava, kako ste kazali, 29. septembra 1991. godine bili uhapšeni?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I vi više ništa ne znate šta se događalo u Saborskom?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam šta se dalje događalo u Saborskom, samo je nastupila velika materijalna šteta ... Crkva, to se vidi da je srušeno, a ovo se sve dešavalo kasnije.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam za ono vreme dok ste vi bili tamo do 29. septembra. Vi ne znate apsolutno da je bilo ko u selu poginuo od granatiranja?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, za to ne znam.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC VAJTING

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Samo nekoliko pitanja, časnih Sude. Gospodine Vukoviću, postavljena su vam pitanja o oružju i skladištu municije JNA. Recite nam, molim vas prvo, gde se to skladište nalazilo?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: To se skladište nalazi na željezničkoj postaji "Lička Jesenica".

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da li je u to vreme to bilo srpsko područje?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tako je. To je bilo područje pod, u to vrijeme, koje se ... Pod vlašću takozvane Republike Srpske Krajine.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da razjasnimo jednu stvar: 1991. godine dok ste vi bili u Saborskom, da li su Hrvati napali to skladište?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisu imali ni sa čim da napadnu.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da li su hrvatske snage blokirale to skladište tako da Srbi nisu imali pristupa skladištu?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: To uopće nije tačno.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Znači skladište nije bilo blokirano?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Postavljeno vam je nekoliko pitanja o nekim političkim događajima koji su se odigrali u Hrvatskoj. Jeste li se vi bavili tim događajima? Jeste li bili zainteresovani za njih u to vreme?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: O događajima nisam. Bio sam kao samo informiran. Da sam bio tako zainteresiran, nisam.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Postavljena su vam pitanja o napadu na Saborsko 5. avgusta 1991. godine. Recite nam da li su srpske snage pre tog napada postavile bilo kakve zahteve ili ultimatumе?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisu postavljali nikakve zahtjeve ni ultimatumе, jedino što su zatvorile cestu u Plaškome i Lička Jesenica-Plaški.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Do vremena kad ste uhapšeni 29. rujna 1991. da li vam je poznato da li su do tog vremena upućeni bilo kakvi zahtjevi ili ultimatumи?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Nisu upućeni zahtjevi ni ultimatumи, oni su se zatvarali i stvarali Republiku Srpsku Krajinu, nisu htjeli komunicirati, što bi nekogi ljudi i komunicirali, oni nisu htjeli.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Gospodine, koliko je ljudi, otprilike, branilo Saborsko 5. avgusta 1991. godine?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Oko 50-60, ja ne znam ... Sve skupa oko 50 policajaca je tu bilo. Oko 50 policajaca 5. kolovoza iz Duge Rese i mi što smo bili u Saborskoj. 50-60 policajaca, ja ne znam tačno.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: A onda, 6. avgusta, ste rekli da su policajci iz Duge Rese otišli?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Koje, u večernjim satima.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Kada je došlo onih stotinu ljudi 23. septembra 1991. godine, da li su ti ljudi formirali jednu efikasnu odbranu za Saborsko?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, smatram da nisu jer nije se moglo odbraniti sili. Jer to i ... Obrana se njihova vidi 12. 11. 1991. godine, kada je Saborsko okupirano.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Gospodine Vukoviću, možete li da kažete Sudu šta ste radili u trenutku kad ste bili uhapšeni, 29. septembra?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne razumijem pitanje? Momentalno što sam radio ili kasnije, za vrijeme zarobljavanja što sam radio?

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Pokušaću da budem jasniji. Rekli ste da ste se vozili u automobilu sa još dvojicom ljudi. Gde ste išli i odakle?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Išli smo na benzisku postaju po gorivo sa mojim osobnim vozilom, ja i još moje dvoje kolege kroz šumski predjel.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Jeste li putovali iz Rakovice u Saborsko?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Rakovica-Saborsko, putovali smo šumskom cestom.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da li ste prilikom hapšenja pružali neki otpor?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Gospodine Vukoviću, da li su se Srbi vratili u vaš kraj?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Većinom da.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Kako se slažete sa tim Srbima?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Nakon svega zla koje se desilo, zadovoljni smo. Jako dobro. Komunicira se, priča se, ispija se kava i živi se.

TUŽILAC VAJTING: Nemam više pitanja, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Gospodine Vukoviću, ovim je vaše svedočenje završeno. Hvala vam što ste došli na Međunarodni sud da svedočite. Sada možete da idete.

SUDIJA KVON: Ako pre toga mogu da kažem nešto svedoku. Nisam siguran da ovo ima nekog značaja, ali, gospodine Vukoviću, vi ste dvestoti svedok ot kako je počelo ovo suđenje.

SUDIJA MEJ: Gospođo Uerc-Reclaf (Uertz-Retzlaff)?

TUŽILAC UERC-RECLAF: Časni Sude, dok izvode ovog i uvode sledećeg svedoka, htela bih da ponudim u dokazni materijal još četiri kompletne izjave po Pravilu 92bis. Mi smo pripremili dosijee.

SUDIJA MEJ: Sekretarijat (Registry) mora da se pobrine za sledećeg zaštićenog svedoka. Sačekajte trenutak, dok se to obavi.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Ima još jedno drugo administrativno pitanje koje moram da rešim. Tiče se svedočenja svedoka B-130 koji je predviđen za sledeću nedelju i sad bih htela da kažem da je naša procena vremena, potrebnog za glavno ispitivanje ovog svedoka smanjena na pola sata. Glavno ispitivanje će trajati samo pola sata i mi smo spremili rezime pitanja koje ćemo da pokrijemo sa ovim svedokom, tako da svi budu unapred obavешteni.

SUDIJA MEJ: U redu. Ko je sledeći svedok?

TUŽILAC UERC-RECLAF: Ovo šta sam rekla se tiče svedoka za sledeću nedelju.

SUDIJA MEJ: Znam. Ko je sledeći svedok?

TUŽILAC UERC-RECLAF: 1230.

SUDIJA MEJ: 1230. Sad imamo njegov dosije.

SUDIJA KVON: Da li se svedok B-130 pominje na ovoj listi koju smo dobili?

TUŽILAC UERC-RECLAF: Čini mi se da.

SUDIJA KVON: Ja ga ne vidim na ovom spisku.

SUDIJA MEJ: Proverite to pošto mi nememo tog svedoka na našem spisku. Imamo 150, ali nemamo 130. Možda biste to mogli da proverite.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Upravo sam dobila belešku kojom je to najavljeno. Gospođa Diklić (Diklich) će to da proveri.

SUDIJA MEJ: Ili je to svedok 150 ili je to neka greška. Ako je svedok spreman, sad ćemo da ga saslušamo, a sa svedocima po Pravilu 92bis ćemo da se bavimo posle ovog svedoka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, ako nije u pitanju zaštićeni svedok, ako nije u pitanju zaštićeni svedok molio bih da znam ko je taj B-130? Ja nemam ovde ovu listu.

SUDIJA MEJ: Upravo pokušavamo to da saznamo. Očigledno je došlo do neke greške. To ćemo da razjasnimo do kraja dana.

TUŽILAC UERC RECLAF: Ja već sada mogu da vam objasnim. Taj svedok je na spisku pomenut pod njegovim imenom. To je Edhem Pašić, a njegov broj je, zaista, B-130.

SUDIJA MEJ: Da, vidimo to na listi na drugoj strani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Samo jedno pitanje. Je li ovaj svedok 1230 zaštićeni svedok?

TUŽILAC VAJTING: Časni Sude, samo da razjasnim jedan aspekt zaštite ovog svedoka. Pošto njegov identitet ne može otkrije njegova priča, ne moramo da odlazimo na privatne sednice. Samo treba da sakrijemo njegovo ime i lik.

SUDIJA MEJ: Budite ljubazni i dajte svečanu izjavu.

SVEDOK C-1230: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite. Izvolite, gospodine Vajting.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC VAJTING

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Gospodine, vama su odobrene neke zaštitne mere u ovom Predmetu, zbog toga ćemo da vam se obraćamo pseudonimom C-1230. Molim da se pred svedoka stavi list papira na kome je napisan taj pseudonim. Gospodine, pogledajte ime koje je na tom papiru i recite nam da li je to vaše ime i prezime?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Gospodine, da li ste 18. juna ove godine imali priliku da pregledate svoju izjavu u prisustvu službenika Suda i da potvrdite njenu tačnost svojim potpisom?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC VAJTING: Časni Sude, nudim izjavu svedoka C-1230 u dokazni materijal pod pečatom, po Pravilu 92bis. Tužilac je pripremio redigovanu verziju izjave za javnost.

sekretar: To će biti dokazni predmet 480.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Sada ću da pročitam rezime ove izjave. Kao i u slučaju sa prethodnim svedokom molim Pretresno veće da pogleda stranu 19. To je kvadrant D-E, 2 i 3. Ovaj svedok je Hrvat koji je imao 16 godina u vreme dotičnih dešavanja. Živeo je u selu Poljanak 1991. godine. U avgustu 1991. godine tri Hrvata iz tog kraja, koji su putovali u Saborsko, su upali u zasedu i bili ubijeni. Seljani su odlučili da formiraju seoske straže. U tom je učestvovalo od 25 do 30 muškaraca, od kojih su neki imali lovačke puške. U septembru 1991. godine, na jednoj raskrsnici, na putu iz Vukovića u Poljanak, ubijeno je još dvoje ljudi. Takođe, u septembru 1991. godine, majka i sestra svedoka su zarobljene blizu Plitvica. Njegova sestra je provela mesec dana u zatvoru. 8. oktobra 1991. godine selo Vukovići koje se nalazi pored Poljanka, bilo je granatirano od strane JNA. Vojnici su zapalili kuću svedoka i, kada se svedok vratio, našao je telo Tome Vukovića koji je bio ubijen ispred svoje kuće i Katu Matovina, koja je bila povređena u gornji deo noge. Pokušala je da pobegne iz sela i tom prilikom ranjena. Imala je između 80 i 90 godina. Kasnije je podlegla povredama. 22. oktobra 1991. godine, srpski vojnici iz Plitvica su došli u Poljanak, uhapsili troje ili četvoro civila, a Milana i Ivicu Lončara obesili zbog toga što je neko skinuo srpsku zastavu. Sporadično granatiranje Poljanka se nastavilo. 6. novembra 1991. godine, svedok je bio sa još osam seljana, uključujući njegovog oca i neke rođake u jednoj kući u Vukovićima. Video je kako neko protrčava ispod prozora. Izašao je napolje i našao grupu srpskih vojnika kako stoje u dvorištu i kako su uperili puške u njega. Oni su vikali na sve koji su se nalazili u kući, da izađu. Svi su poslušali osim jednog čoveka koji je bio suviše bolestan da izađe. Srpski vojnici su tukli i ispitivali muškarce, onda su ih poređali u jedan red ispred susedne kuće i streljali ih sve, šest muškaraca i dve žene, osim ovog svedoka. Kada je pucnjava počela svedok je preskočio preko zida i

pomešao se sa vojnicima. Jedan od vojnika pod nadimkom "Rambo", koji je bio glavni u ovom ubijanju, je rekao "ni jedan ustaša ne sme da preživi", međutim, druga dvojica vojnika su ubedila ovog Ramba da ne ubije svedoka. Rambo je onda ušao u kuću i ispraznio pušku u telo muškarca koji je ostao u kući. Kada se ovaj pokolj desio, u zaseoku je bilo 90 do 100 vojnika. Oni su bili u maskirnim uniformama zelene boje, a komandanti su imali kape JNA sa crvenom zvezdom. Neki od vojnika su imali uniforme tamnije zelene boje od drugih vojnika i rekli su ovom svedoku da su pripadnici specijalne jedinice JNA iz Niša i da su bili profesionalni vojnici. Oni su sve spalili u selu. Srpski vojnici su onda otišli u Poljanak. Usput su naterali ovog svedoka da hoda jedno 20 do 30 metara ispred te grupe zbog toga što su mislili da put može da bude miniran. Kad su stigli u Poljanak, vojnici su isterali ljude, odvojili muškarce od žena, postrojili ih i ubili. Kada je majka svedoka pitala srpske vojnike zbog čega su ubili njenog muža i druge muškarce, vojnici su odgovorili da je to zbog toga što su svi oni ustaše. Svedok i žene koji su ostali u kući dobili su odgovor ako za pet minuta ne napuste selo, da će i oni biti ubijeni.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine 1230, svoju izjavu o događajima od 7. novembra 1991. godine dali ste istražiteljima 27. i 28. februara 2001. godine, dakle, ovu izjavu koju imamo zvanično pred nama, koju ste dali istražiteljima, dali ste 10 godina posle tog događaja, je li tako? Nisam vam čuo odgovor.

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala. Međutim, pre te izjave vi ste dali nekoliko izjava o istom događaju različitim institucijama, je li to tačno, gospodine 1230?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste jednu od tih izjava dali u Medicinskom centru za ljudska prava u Zagrebu 16. aprila 1993. godine, dakle ...

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... nepune tri godine posle ovog događaja. Ne sećate se?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Evo, ja ću staviti pred vas tu, taj iskaz. Inače, gospodine Mej, ja sam ga dobio od ...

SUDIJA MEJ: Da li imamo primerak ove izjave za svedoka? Ako imate primerke i za nas, još bolje. Ali neka prvi primerak ide svedoku. Pogledajte svoju izjavu ako želite. Imali ste priliku da pregledate tu izjavu, svedoče C-1230? Sad kad ste je pregledali da li se sećate kad je ona uzeta, ili ne?

SVEDOK C-1230: Da. U Karlovcu.

SUDIJA MEJ: Možda bismo i mi mogli da dobijemo primerak posle pauze. Nastavite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodo, ja vam sugeriram da, ako možete u pauzi, da biste štedeli vreme, se upoznate i sa ovom izjavom koja nije uzeta u Karlovcu nego u Zagrebu, kao što ovde piše. Ali, takođe, postoji izjava koja je data policijskoj upravi u Karlovcu, u policijskoj postaji u Slunju 21. juna 1995. godine i postoji još jedna za koju piše ovde da je izdata, odnosno da je data 15. rujna (septembar) 1995. godine. Ova druga o kojoj govorim, ima vašu oznaku 01528009, a ova treća o kojoj govorim 01528011. A što se tiče ove prve izjave, ona je data u dve varijante i to potpuno identična, sa nekim malim razlikama samo u pogledu forme. U jednoj varijanti, ova koja je data, govorim o ovoj prvoj, Medicinskom centru za, za ljudska prava, Zagreb, ona je data pod brojem 00104163, vašim i gore piše, jedino to na engleskom "Medical Center for Human Rights" (Medicinski centar za ljudska prava, Zagreb), ostali deo iskaza je na srpskohrvatskom, a potpuno je identična, umesto ovog "Medical Center for Human Rights", stoji pečat: "Medicinski centar za prava čoveka, Zagreb" i buktinja sa crvenim krstom. I razlika je još u ove, u ove dve varijante ove prve izjave, što se na ovoj, gde postoji pečat, nalazi i ime lica koje je uzelo iskaz, datum je isti, sadržina potpuno ista i u ovoj prvoj, gde kažem da je pečat stavljen, koja je pod brojem nešto kasnija, ima i preambula ispred iskaza gde se kaže ime i prezime svedoka, gde je rođen, u Poljanku i tako dalje, kako mu se zove otac i ostalo i onda daje sledeći iskaz. A u ovoj drugoj varijanti je samo iskaz, međutim, sam tekst se

uopšte ne razlikuje, ali smatram da bi bilo korisno da vidite obe varijante ove prve izjave i ove druge dve izjave jer će pitanja neka da se odnose na upravo tih nekoliko dokumenta, a sve sam dobio od suprotne strane.

SUDIJA MEJ: Sada idemo na pauzu. Možda bi bilo dobro da uradimo sledeće: svedok treba da dobije priliku da pročita te izjave tokom pauze. Molim da mu se dostave kopije. Mi u ovom trenutku nemamo te kopije, gospodine Miloševiću, ali pronaći ćemo to tokom pauze. Vidim da ova strana klima glavom.

TUŽILAC VAJTING: Da, svakako da možemo da dostavimo kopije svedoku tokom pauze.

SUDIJA MEJ: Molim vas da kopije date i nama.

TUŽILAC VAJTING: Svakako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja sam vam uštedeo vreme i naveo sve ove činjenice pre pauze, da biste vi mogli da dobijete ova dokumenta.

SUDIJA MEJ: U redu, nabavićemo dokumente. Gospodine C-1230, sada ćemo da napravimo pauzu od 20 minuta. Vama će dati izjave za koje se kaže da ste ih vi dali. Molim vas da ih pročitate tokom pauze i onda će vam kasnije možda o tome postavljati pitanja. Isto tako, molim vas da imate na umu da ni sa kim ne smete da razgovarate o vašem svedočenju tokom te pauze. Pauza od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, dobili smo nekoliko izjava, ali treba da ih poredamo. Prva izjava koju ste spomenuli je, čini mi se, izjava koja je data Centru za ljudska prava, Medicinskom centru za ljudska prava u Zagrebu. I u dnu izjave stoji Karlovac, 16. april 1993. godine. Dakle, hronološki prva izjava. Sledeća je slična izjava. Čini mi se da je data istog dana kad i dve izjave koje ste ranije spomenuli, ali nema identičan oblik. Znači, imamo te dve i zatim i jednu izjavu iz juna 1995. godine i jednu iz septembra 1995. godine. Obe te izjave date su u policijskoj stanici u Karlovcu i Slunju. Dobro,

imamo, dakle, te izjave. Gospodine C-1230, jeste li imali priliku da pročitate te izjave?

SVEDOK C-1230: Da.

SUDIJA MEJ: U redu. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, za ovu prvu smo konstatovali, dakle, ona je data Medicinskom centru za ljudska prava iz Zagreba 16. aprila 1993. godine, dakle nešto manje od dve i po godine posle događaja o kome vi svedočite. Sećate se kad ste o ovom istom događaju, takođe, dali izjavu u Ministarstvu unutrašnjih poslova Republike Hrvatske u karlovačkoj policijskoj upravi, 21. juna 1995. godine. Ovde imamo i njen broj. Kažete da ste uspeli da je pročitate i to je, takođe, vaša izjava, je li tako? To je ova koja nosi naziv, koja nosi broj, njihov broj 5110550 kroz 4995.

SUDIJA MEJ: Možda on nema iste brojeve na svojim primercima. To je izjava, samo trenutak, data policiji 21. juna 1995. Imate li tu izjavu?

SVEDOK C-1230: Da.

SUDIJA MEJ: U redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vrlo dobro. I, najzad, da li se sećate da ste povodom istog događaja i u ovoj istoj instituciji, dakle, policijskoj upravi Karlovac, samo ovog puta 15. septembra 1995. godine dali još jednu izjavu pod brojem 5110503600 od 1995. godine. Pogledajte molim vas i tu izjavu i recite mi je li to vaša izjava?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine 1230. U vreme događaja o kome govorite u svim ovim svojim izjavama, vi ste bili maloletno lice, imali ste 16 godina, je l' tako?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kao što vidim iz materijala koje sam primio, imali prilike da ovih dana, tačnije 18. juna 2003. godine ponovo

pročitajte svoju izjavu koju ste sada dali, to je ova zvanična izjava, koja je data istražiteljima?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, sadržina vaše izjave vam je u potpunosti poznata, je li tako, jer ste je ponovo pročitali i to se vidi iz samog teksta, je li tako? E sad vas molim da pogledata paragraf 17 vaše izjave koju ste dali istražiteljima i molim vas da ga pročitate pa ću vam onda postaviti nekoliko pitanja.

SUDIJA MEJ: Izvolite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja sam hteo da pročita ovaj paragraf 17. Ako ne, evo ja ću ga, ja ću ga pročitati a on može da ...

SUDIJA MEJ: Ne, imao je priliku da pročita. Šta hoćete da ga pitate?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je tačno da vi ovde tvrdite da je u zaseoku prilikom događaja koji opisujete bilo prisutno između 90 i 100 vojnika?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da, približno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste izjavili da su ti vojnici nosili zelene maskirne uniforme?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste izjavili da su oni koji su im zapovedali nosili "titovke" sa crvenom zvezdom?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste među vojnicima prepoznali izvesnog Miloša Cvjetičanina iz Rastovače?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno, takođe, da ste izjavili kako ste tada prepoznali i dvojicu zapovednika, jednoga koji se zvao Simon i drugog za koga ne znate kako se zvao, ali vam je poznato da je bio iz Korenice?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad pogledajte paragraf 12 svoje izjave koju ste dali istražiteljima. Da li je tačno da ste izjavili, ja citiram: "Odjednom su vojnici počeli pucati sa svih strana. Bio sam na lijevom kraju reda, a otac na desnom. Ljudi sa desne strane počeli su padati prvi, a mislim da je za naše strijeljanje odgovorna jedna osoba" i tako dalje. Je l' ste tako izjavili?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da ste u paragrafu 13 svoje izjave rekli: "Bio sam u šoku kad mi je prišao čovjek koji je ubio moju obitelj i rekao 'Ni jedan ustaša ne smije ostati živ', dvojica vojnika iz druge skupine spriječila su ga da i mene ubije. Taj vojnik koga su zvali "Rambo" rekao im je da se maknu" i tako dalje.

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno, dakle, prema vašoj izjavi da je tom prilikom, pucajući iz automatskog oružja, ljude ubio samo jedan čovek, taj Rambo, je li tako?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Mislim, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da su i Miloš Cvjetičanin i dvojica zapovednika za koje ste rekli da ste ih prepoznali, jednog po imenu Simon, a drugog da je iz Korenice i taj Rambo, lokalni stanovnici iz bliže ili dalje okoline vašeg sela?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sada, molim vas, pogledajte svoju izjavu koju ste dali 16. aprila 1993. godine, koju sam prvu pomenuo. Dali ste je izvesnoj Gordani Predović, službenici Medicinskog centra za ljudska prava u Zagrebu. Da li je tačno da ste dali dve godine posle događaja o kome svedočite?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste u trećem pasusu te izjave rekli: "Ja sam bio najbliže vratima pa sam izašao vidjeti šta se događa. Kada sam izašao, negdje desetak četnika u maskirnim uniformama bilo je ispred kuće"? To vam je u trećem pasusu.

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesam li tačno citirao?

SUDIJA MEJ: Pa, vidimo da to tu piše.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Mej. Da li je tačno da ste u četvrtom pasusu te svoje izjave naveli: "Od njih prepoznajem Cjetičanin Milu iz Rastovače, a ostale znam samo iz viđenja. Ne znam nikog po imenu", je l' tako, gospodine C-1230?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da u devetom pasusu te svoje izjave, za čoveka koji je ubio ljude o kojima govorite kažete: "Taj je prije rata bio u policijskoj stanici u Korenici i bio je krupan, nizak, oko 50 godina, crn"? Je l' tako, gospodine C-1230?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to Rambo za kojeg ste u izjavi istražiteljima datoj?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači to nije taj čovek koji, za koga ste u izjavi istražiteljima datoj osam godina posle ove izjave naveli da je ubio ove ljude? Da ili ne?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Za Ramba?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, malo pre ste rekli da, na moje direktno pitanje, da je to čovek koji je ...

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da, Rambo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... izvršio ta ubistva. Je li tako?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da, Rambo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sada, molim vas, pogledajte svoju izjavu koju ste 21. juna 1995. godine dali MUP-u Republike Hrvatske u policijskoj stanici u Slunju. Da li je tačno da je ova izjava data šest godina pre ove koju ste dali istražiteljima?

SUDIJA MEJ: Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste tom prilikom, opisujući šta ste videli kada ste izašli iz kuće, na drugoj strani u drugom pasusu izjavili: "Tada sam vidio oko 20 ljudi odjevenih u šarene uniforme i naredili su nam svima da izađemo pred kuću da bih tada vidio još oko 40" i u zagradi piše "srbočetnici s druge strane kuće", je li tako? To je na drugoj strani u drugom pasusu.

SUDIJA MEJ: Pričekajte da svedok to pronađe.

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, da li je tačno da ste tom prilikom izjavili kako ste ukupno videli 60 ljudi, je li tako?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

SUDIJA MEJ: Moramo da budemo pravični prema svedoku. Kaže se šesdesetak, jer on kaže četrdesetak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Mej, ja imam original izjave, ja čitam: "Tada sam vidio oko 20 ljudi odjevenih u šarene uniforme i naredili su nam svima da izađemo pred kuću da bi tamo vidio još oko 40 (srbočetnici s druge strane kuće)". Dakle, vi ste tad rekli da ste videli 60 ljudi?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Oko 60.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, oko 60 ljudi. Sada pogledajte četvrti pasus na drugoj strani iste izjave u osmom redu. Da li je tačno da ste izjavili tom prilikom: "Većinu ljudi, u zagradi "srbočetnika", ne znam po imenu, ali većina je sa područja Titove Korenice i kada bi ih vidio, vjerujem da bi ih prepoznao", je l' tako?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sada, molim vas, pogledajte svoju izjavu koju ste 15. septembra 1995. godine dali, takođe, MUP Hrvatske, stanici u Karlovcu. To je takođe vaša izjava, je l' tako, to nije sporno? Je li tako gospodine 1230?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da, bez mog potpisa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je sporno da je to vaša izjava?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Mislim da ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je sporno, odnosno, da li je tačno da ste i ovu izjavu dali, takođe, šest godina pre ove koju ste dali istražiteljima?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sad, molim vas, da li je tačno da ste na strani 1 u trćem pasusu te izjave na koju sam vam sad skrenuo pažnju izjavili: "Toga dana, kad sam zarobljen sa ostalim ukućanima, kako sam se nalazio u kući, kroz prozor sam vidio da se nešto događa ispred kuće, točnije, vidio sam da se neko kreće ispred kuće, neki ljudi. Ja sam tada izašao iz kuće da vidim tko je vani, a tada su me uhvatili srpski vojnici, povlaka, četnici" i onda još jedna tu rečenica koja doslovce glasi: "Sve su to bili domaći ljudi iz okolice", je l' tako piše?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine 1230, sada da se vratimo na vašu izjavu datu istražiteljima 27. i 28. februara 2001. godine. Pogledajte paragraf 17 te izjave, sedmi red. Recite mi da li je tačno da tu piše da ste tada, dakle deset godina posle događaja koji opisujete izjavili: "Vojnici su rekli da su specijalna jedinica JNA iz Niša i da su profesionalni vojnici. Osjetio sam da su profesionalni vojnici, jer su koristili vojne termine. Ta specijalna jedinica je nosila maskirne uniforme, koje su bile tamnije zelene boje od uniforme koju su nosili drugi vojnici koji su bili u selu". Je l' tako piše u vašoj izjavi, u tački 17?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U tački 17. U vreme kad ste davali ovu izjavu, dakle, istražiteljima, ja sam već bio kidnapovan i doveden u Hag (The Hague). To vam je, svakako, poznato. Dakle, u vreme ... 28. februar 2001. godine. Moje pitanje glasi: kad ste saznali da ćete se pojaviti kao svedok u predmetu koji se protiv mene vodi pred ovim Sudom?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Prije možda tjedan dana ili malo više, ne znam tačno ... Dva tjedna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad mi recite, molim vas, gospodine ...

SUDIJA MEJ: Možete li, molim vas, da ponovite svoj odgovor. Prevodioci vas nisu dobro čuli.

SVEDOK C-1230: Prije tjedan ili dva. Ne sjećam se dobro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, molim vas, u kojoj od tri prethodno date izjave, koje ste dali osam godina, odnosno šest godina pre ove koju ste dali istražiteljima, vi pominjete profesionalne vojnike JNA, odnosno, specijalnu jedinicu iz Niša. Slobodno pogledajte evo sve ove izjave i odgovorite mi na to pitanje.

SUDIJA MEJ: Pretpostavljamo, dakle, da se te stvari ne spominju u izjavama. Međutim, vi ste svedoku rekli da ste vi u vreme kad je on dao izjavu istražiteljima u februaru 2001. godine već bili dovedeni u Hag. Međutim, to nije tačno. Vi ste ovde stigli tek u julu, ako se ja dobro sećam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Mislio sam na to da je bila podignuta optužnica tada, mislim već bila odavno podignuta optužnica, o tome govorim, to nije sporno. Verovatno sam napravio lapsus, nije bitno. Imate pravo što se datuma tiče.

SUDIJA MEJ: Mislim da ste u pravu u vezi ove konkretne optužnice, jer tada je bila izdata optužnica za Kosovo, ali, ako se dobro sećam, ne i optužnica za Hrvatsku. U svakom slučaju recite šta želite da pitate svedoka, jer ovde se, dakle, ne spominju niški specijalci?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, da li je nesporno, gospodine 1230, da ste u sve tri prethodno date izjave izričito tvrdili kako su svi vojnici koji su bili prisutni ovom događaju o kome svedočite, bili lokalni ljudi i da biste većinu njih mogli prepoznati? Je li to nesporno?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Pretpostavljao sam jer ih nisam poznao po imenu, a ne i sve po licu. Po licima bi' mogao prepoznati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja vam ponovo skrećem pažnju na ovu rečenicu u izjavi, rekao bih, mogli bi slobodno da je nazovemo broj

3. To je 15. rujan, kako piše ovde, 1995. godine, gde kažete: "Sve su to bili domaći ljudi iz okolice". Dakle, to vi u sve ove tri izjave tvrdite, u sve ove tri izjave. U izjavi datoj Centru za ljudska prava i dve policijske izjave.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Vajting.

TUŽILAC VAJTING: Časni Sude, mislim da to pogrešno predstavlja sadržaj izjave. To stoji u jednoj izjavi, ali mislim da u drugim izjavama ne piše da su svi bili lokalni meštani, čini mi se da piše većina. To je, ipak, razlika.

SUDIJA MEJ: Da, to verovatno može da bude pitanje za dodatno ispitivanje. Gospodine C-1230 mislim da se ovde radi o sledećem. Vi niste spomenuli niške specijalce u vašim ranijim izjavama. Recite nam zašto vi tu specijalnu jedinicu niste spomenuli u vašim ranijim izjavama?

SVEDOK C-1230: Ja sam spomenuo samo o čemu su oni govorili između sebe tek posle, jer me to nije niko nikad pit'o što su oni između sebe razgovarali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Mogu li ...

SUDIJA MEJ: Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto je ovo, nadam se, nedvosmisleno što kažete da su sve bili domaći ljudi iz okolice, vi dajete izjavu o svemu što znate tada i to što znate u toj izjavi govorite i to govorite u vreme koje je bliže mnogo vremenu nego ova posle deset godina. E sad mi recite, da li je nesporno, gledajući ove tri izjave i upoređujući sa ovim što govorite u izjavi datoj istražiteljima, da li je nesporno da je broj vojnika koji je bio prisutan prilikom događaja o kome svedočite, stalno rastao protekom vremena?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad pogledajte, molim vas, vi ste u izjavi broj 1, koju sam prvu naveo, rekli u trećem pasusu, evo pogledajte: "Desetak četnika u maskirnim uniformama ispred kuće", desetak. U drugoj ste rekli 20 plus 40, dakle, udvostručili ili učetvorostručili broj, a onda u izjavi koju ste dali istražiteljima posle deset godina, u tački 17, vi kažete: 90 i 100.

Između 90 i 100. Dakle, od prvog iskaza, gde ste videli desetak, a u sve tri ove izjave govorite da su bili domaći koje poznajete, vi dolazite čak do 100 i onda samo u toj poslednjoj izjavi govorite kako su to bili vojnici JNA i ništa manje, nego, čak, iz niškog nekog garnizona, je l' tako?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Desetak ih je bilo oko kuće, samo kad sam izašao van, a točan broj ne mogu sad brojiti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, dobro, kažete da kad ste izašli ste videli desetak, a u drugoj izjavi kažete 20 koji su ušli i naredili da izađete pred kuću da bi tada videli još 40. A u prvoj kažete kad ste izašli, videli ste 10. A u drugoj da su ušli 20 i rekli vam da izađete pa ste još videli 40. Je l' to sporno ili nije, gospodine 1230?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Pri izlasku sam tek vidio ostale i to ne sve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi u prvoj izjavi i kažete kad ste izašli da ste videli desetak četnika, kako kažete ...

SUDIJA MEJ: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, gospodine, uz sve žaljenje što se dogodilo vašoj porodici i da ste veoma mladi bili tada prisutni, objasnite mi kako je došlo do ovakvih, čini mi se, prilično velikih transformacija u vašim izjavama u pogledu kvalifikovanja ljudi koji su tu, njihovog broja i opisa događaja?

SUDIJA MEJ: On je objasnio ovo pitanje u vezi sa jedinicom. A mislim da je odgovorio i na pitanje u vezi sa brojevima. Gospodine, da li želite nešto da dodate vašim prethodnim odgovorima u vezi sa brojem vojnika?

SVEDOK C-1230: U to vrijeme mi nije bilo moguće brojiti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, nije vam bilo moguće brojati ni kad ste dali prvu izjavu, ni kad ste dali drugu, ni kad ste treću, jedino izgleda da ste izgleda mogli da pretpostavite kad ste davali ovu istražiteljima. Je l' tako, gospodine 1230?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Broj je neodrijeđen, približno neodrijeđen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li je nesporno da se ni u jednoj od ove tri prethodno date izjave, dakle, tri izjave ste dali raznim organima, ni na jednom mestu ne pominju se vojnici JNA, pogotovo ne iz Niša, kao izvršioци tog zločina o kojem vi svedočite?

SUDIJA MEJ: Mislim da je to već odgovorio. Objasnio je kako je došlo do toga da se spominju niški specijalci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja nisam razumeo to objašnjenje, gospodine Mej, pošto ...

SUDIJA MEJ: Rekao je da ga ranije nisu pitali o tome o čemu su oni razgovarali. On je dao svoje objašnjenje, a mi ćemo, naravno, to objašnjenje razmotriti. Ali ne možemo sad i dalje da raspravljamo o toj istoj stvari.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali, dobro, da li je tačno da ste kao pripadnike te formacije, upravo u ovim vašim izjavama označili isključivo lokalne stanovnike?

SUDIJA MEJ: Ne, vi ste nam stavili do znanja ono što ste želeli. Uočili smo da se neke stvari ne slažu. On je dao svoje objašnjenje i mi ćemo to sve da razmotrimo, ali ne možemo više time da se bavimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, ja vam nisam dao do znanja ono što sam želeo, nego sam citirao ovo što u njegovoj izjavi piše, a piše doslovce: "sve su to bili domaći ljudi iz okolice". Nije stvar u tome šta ja želim, nego ...

SUDIJA MEJ: Da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... o dokumentima koje sam dobio upravo od suprotne strane. Dobro, recite mi, gospodine 1230, da li je nesporno da ste na nekoliko mesta kao jedinog neposrednog izvršioца ovog ubistva označili izvesnog Ramba, takođe lokalnog stanovnika?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Rambo je bio samo nadimak te osobe, a da li je lokalni, to mi nije mi poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz ovih opisa koje ste dali, ja sam shvatio da ste vi tu osobu mogli da identifikujete.

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da, po nadimku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Najzad, u paragrafu 2 svoje izjave tvrdite kako je nakon Uskrsa 1991. godine JNA okupirala Plitvice. Je li tako, gospodine 1230?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, molim vas, odakle vam informacija da je JNA okupirala Plitvice?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Ja sam živio na Plitvicama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, to vi, dakle, mogu da zaključim, tvrdite da ste videli da je JNA, svojim očima ste videli da je JNA okupirala Plitvice?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Vidio sam njihove tenkove i vojsku. Na cestama našim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, molim vas, odgovorite mi da li vam je neko savetovao da u ovu svoju četvrtu po redu izjavu datu istražiteljima, stavite ovu specijalnu jedinicu iz Niša?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je iko šta sugerirao u vezi sa ovom navodnom okupacijom Plitvica od strane JNA?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li imate bilo kakvo objašnjenje za ovako velike razlike između ove četiri vaše izjave, odnosno prethodne tri i ove četvrte koju ste dali istražiteljima?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Ova je opširnija i o njoj je više ispitivano.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, gospodine 1230. Nemam više pitanja.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Časne sudije, ja bih zamolio svedoka da nam objasni još nekoliko stvari. Iako znam da je to za vas, sasvim sigurno, teško i sve to što ste preživeli, ali vas molim ako možete sudijama

da objasnite, obzirom na ovih nekoliko izjava ... Vi ste u ovoj prvoj izjavi posle događaja, koju ste dali, bili izričiti da je onaj koji je ubio ljude na mestu gde ste vi bili bio taj koji je radio ranije u stanici u Korenici i uopšte niste spominjali ime "Rambo". Kako možete to da objasnite?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: On je bio zapovjednik toga, taj što je radio u Korenici, a Rambo je bio taj vojnik.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste u vašoj izjavi istražiteljima tribunala rekli da je onaj koji je pucao u ljude bio Rambo.

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali ste u svojoj prvoj izjavi rekli da je to bio čovek, krupan čovek koji radi u policijskoj stanici u Korenici i da je on streljao te ljude. To je ova vaša prva izjava koju ste dali u centru u Zagrebu, na prvoj stranici, pri kraju dole, pogledajte.

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: "Nastala je gužva jer je jedan počeo pucati a ne da je pucao i komandir."

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: "Ovaj koji je ubio sve", piše ovde, "spazio je i mene". Evo, pogledajte dole malo: "Ovaj koji je ubio sve, spazio je i mene i dolazi da i mene ubije", tako ste izjavili tada ...

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Pa ne piše u tome da je to komandir.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Komandir? Pa niste uopšte spominjali Ramboa nego ste spominjali tog krupnog čoveka koji je pobio sve.

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Ne, on je zapovjednik.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, a zašto niste rekli tada da je Rambo bio izvršilac?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Znači da me u ovom iskazu niko mene o tome nije ni pito, ni tražio to od mene.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, ali pogledajte sada ove druge izjave, ovu od 21. juna i ovu od 15. rujna 1995. godine. Ja neću, časne sudije, da vas zamaram, vi ćete to pročitati, ali gospodine svedoče, vi ovde govorite o tome u množini, da su svi ovi koji su se nalazili pred kućom počeli da pucaju po vama. Evo pogledajte drugu stranu ove izjave

od 21. juna, pa treći pasus: "Tada su počeli pucati po nama". Nigde ni tu ne spominjete Ramba.

SUDIJA MEJ: Gospodine Tapušковиću, shvatili smo šta želite da kažete. Znači on prvi put Ramba spominje u izjavi od 15. septembra.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Nije, časne sudije, Ramba, evo ja ću to vama, da se ne zadržavamo, ne spominje Ramba ni u izjavi od 15. rujna, a molim vas, vas molim da obratite pažnju i videćete da svaki put je to što je doživeo, streljanje, opisano na potpuno drugačiji način. Ja vas molim da na to posebno obratite pažnju. Imate sve izjave i ja ne moram time da se bavim. Ja samo vas molim da se time pozabavite kad dođe vreme. Hvala.

SUDIJA MEJ: U redu. On, znači, Ramba spominje u izjavi od 15. septembra: "Čuo sam kako se zovu nadimcima, poput Rambo. Rambo je bio njihov vođa".

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Da bih bio precizan, molim vas, da bi vama bilo jasno šta želim, on spominje u izjavi od 15. rujna, on spominje Ramba, ali samo kao čoveka koji se hvalio da je pobio mnogo Hrvata i to ćete naći na određenom mestu. On se u toj trećoj izjavi samo hvalio da je pobio mnogo Hrvata, ali ga ni u toj trećoj izjavi ne navodi da je bio egzekutor.

SUDIJA MEJ: U redu. Hvala. Izvolite, gospodine Vajting.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC VAJTING

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Gospodine, postavljeno vam je mnogo pitanja o ranijim izjavama koje ste dali. Dakle, da to razjasnimo. Vi ste ranije dali tri izjave, jednu 16. aprila 1993. godine, zatim 21. juna 1995. i 15. septembra 1995. godine. Možete li Sudu ukratko da opišete okolnosti pod kojima ste vi dali te izjave, na primer, koliko je dugo trajalo uzimanje tih izjava? Možete, recimo, da opišete jednu po jednu. Da počnemo od one koju ste dali 16. aprila 1993. godine. Koliko dugo su vas tada ispitivali?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Ja se tačno ne sjećam koliko je moglo to bit.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Približno?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Ovisi, nekad su me pola sata, nekad sat, ovisi kako kada. Ne mogu se sjetiti.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da li je bilo koji od tih razgovora o kojima sad govorimo, iz kojih su usledile ove tri izjave, trajao duže od jednog sata?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Ne bih rekao. Mislim da ne.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Možete li da nam kažete nešto o tome na šta su se ti razgovori usredsređivali? Da li ste se tamo usredsređivali na počinioce iz vašeg kraja ili i na nešto drugo? O čemu se govorilo?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Najviše o poginulima.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da li su vam postavljana pitanja o svim vojnicima koji su bili prisutni tokom tog događaja?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: U izjavi koju ste dali ovom Sudu kažete da ste videli da su trojica komandanata za pojasom nosili kape JNA. Da li se sećate da ste to rekli? To je u paragrafu 17 vaše izjave?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Možete li Sudu da opišete vašim rečima kako je došlo do toga da ste vi saznali da su tamo bili prisutni niški specijalci? Na osnovu čega ste to zaključili?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Nakon strijeljanja, kad su sve postrijeljali i kad je bomba bačena, otišo sam tamo malo dalje od kuće i tamo su između sebe oni razgovarali, vojnici.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: I što ste vi to čuli? Kako ste vi to iz razgovora zaključili da su to specijalci iz Niša?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Govorili su i o oružju, govorili su i o mjestima gdje su prije bili, govorili su kad će ići, kao između sebe su razgovarali, i govorili su, kao, o Nišu nešto.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da li su vam prilikom vaših ranijih davanja izjava postavljali pitanja o tom razgovoru koji ste čuli da vojnici vode među sobom?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: A sada želim da skrenem vašu pažnju ... U stvari, najbolje da vas pitam ovo: kad su vas i druge izveli iz kuće, u vašoj izjavi kažete da su vojnici vikali i tukli ljude koji su izlazili iz kuće. Sećate li se da ste to rekli?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da li je to radio samo jedan vojnik ili više njih?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Bilo ih je više.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: U paragrafu 12 vaše izjave kažete da su vojnici počeli da pucaju, dakle, to stoji u množini. Međutim, isto tako kažete da smatrate da je samo jedan vojnik odgovoran za ta ubistva. Vidite li to u paragrafu 12?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Recite nam, da li je pucao samo jedan vojnik ili je pucalo više vojnika?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Pucalo je više.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: A što vas je onda navelo na zaključak, ako je više vojnika pucalo, da je samo jedan vojnik odgovoran za ta ubistva?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Jer su mnogi pucali oko kuće i na rub kuće, pucali su.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Znači, na osnovu onoga šta ste vi tamo mogli da vidite, vama je izgledalo da je više vojnika pucalo, ali da je samo jedan vojnik pucao u ljude?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da, ali nisam mogao biti u toj situaciji. Nisu pucali prema meni.

prevodioci: Molimo svedoka da ponovi odgovor.

SUDIJA MEJ: Možete li, molim vas, da ponovite odgovor. Prevodioci vas mole da ponovite.

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Da, ali nisam bio u situaciji da to vidim kako bi' rekao.

SUDIJA MEJ: Gospodine Vajting, molim vas da imate na umu vreme. Moramo još jednog svedoka danas da ispitamo.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da, časni Sude. Imam još samo dva pitanja. Gospodine, postavljeno vam je mnogo pitanja koliko je vojnika tamo bilo prisutno. U vašoj prvoj izjavi koju ste dali 16. aprila 1993. godine stoji da ste vi ispred kuće videli desetak vojnika. Da li su to jedini vojnici u selu ili je u selu bilo i drugih vojnika?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: Bilo ih je još.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: I recite nam sada, najbolje što možete da se setite, koliko je vojnika bilo prisutno, ne samo u okolini kuće, nego u celom selu?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: U okolici kuće bilo negdje otprilike oko, ne bi tačno znao reći, oko 20, 30, moglo je biti i više, bila je veća skupina, ali sam isto bio u situaciji da se i mene ispitivalo da nisam mogao oko gledati. Plus u selu je bila dodatna grupa koja je palila kuće.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Znači, ukupno ako gledamo sve vojnike u selu, recite nam, molim vas, koja je vaša procjena, koliko je ukupno bilo vojnika u selu?

SVEDOK C-1230 – ODGOVOR: To može biti samo jedna pretpostavka, jer nisam mogao sve da vidim od jedanput.

TUŽILAC VAJTING: Nemam više pitanja, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Gospodine C-1230, hvala vam što ste došli da svedočite pred Međunarodnim sudom. Vaše svedočenje završeno. Sada možete da idete. Sačekajte samo trenutak da spustimo zavese. Izjave koje je predočio optuženi dobiće sledeći dokazni broj.

TUŽILAC VAJTING: Naravno, te izjave moraju da budu pod pečatom zato jer nose ime svedoka.

SUDIJA MEJ: Da, naravno.

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane 156, pod pečatom.

SUDIJA MEJ: Pre nego što uvedemo sledećeg svedoka, moramo da se pozabavimo sa još nekim stvarima u vezi sa izjavama po Pravilu 92bis.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Da, hvala, časni Sude. Prvi svedok je svedok C-1162, Jasna Mihajlović. Ona govori o istočnoj Slavoniji i o Erdutu, tačnije o ubistvima u Erdutu.

SUDIJA MEJ: Čini mi se da sudski poslužitelj nije prisutan. Molim da nam neko pomogne i da nam da te izjave.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Još samo jedna primedba u vezi sa ovim svedokom. Svedokinja je u međuvremenu promenila ime i to se vidi na prvoj stranici. Ona sada ima drugačije prezime.

SUDIJA MEJ: Molim dokazni broj.

sekretar: Dokazni broj Tužilaštva 481.

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Sledeći svjedok je C-1089, Stjepan Dasović. On, takođe, govori o Istočnoj Slavoniji, konkretno o Klisi.

sekretar: Dokazni predmet Tužilaštva 482.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Sledeći svedok je Mario Ćurić. Njegov broj je C-1088, a on govori o Dubrovniku i Cavtatu.

sekretar: Dokazni predmet Tužilaštva 483.

TUŽILAC UERC-RECLAF: I poslednji svedok je C-1227, Đelo Jusić, svedok koji govori o Dubrovniku, o festivalskoj zgradi i napadima na hotele.

sekretar: Dokazni predmet Tužilaštva 484.

SUDIJA MEJ: Molim da se uvede sledeći svedok.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Nisam razumeo šta je sa ovim 92bis, pošto njih nema u rasporedu. Jesmo li mi sad prvi put dobili ove njihove izjave?

SUDIJA MEJ: Te izjave su uvrštene u spis bez unakrsnog ispitivanja.

SUDIJA MEJ: Neka svedok pročita svečanu izjavu.

SVEDOK C-1126: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite. Izvolite, gospodine Mek Kion (McKeon).

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MEK KION

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospođo, vama su odobrene izvesne zaštitne mere zato ćemo vas tokom vašeg svedočenja zvati vašim pseudonimom, a to je C-1126.

sekretar: Možemo li da prekinemo postupak na dva minuta kako bismo proverili iskrivljenje zvuka. Izvinjavam se zbog toga.

SUDIJA MEJ: Da.

sekretar: Sada možemo da nastavimo.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: Hvala. Sada će da vam pokažu jedan komad papira. Molim vas da pogledate taj komad papira ispred vas i da nam samo odgovorite sa "da" ili "ne" da li se u prvom redu dokumenta nalazi vaše ime.

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: Kako bismo još bolje zaštitili vaš identitet, pri dnu ovog papira se nalazi jedan popis imena ljudi i mesta i zato vas molim da tokom vašeg svedočenja koristite taj popis. Znači, ukoliko u toku vašeg iskaza treba da se spomene neko od tih imena, samo pročitajte šta na tom spisku piše kao zamena za stvarno ime. Časni Sude, mi smo ovde selo iz kog dolazi svedokinja jednostavno nazvali "selo", pa ćemo to tako zvati tokom svedočenja. To možete da pronađete u atlasu, dokazni predmet

336, na strani 23, a koordinata sela je E-2. Gospođo, da li ste nedavno imali priliku da u prisustvu jednog službenika ovoga Suda pročitate vašu izjavu i potvrditi njenu tačnost, da dodate izvesne ispravke i potpišete odgovarajući dokument kojim potvrđujete da je to vaša izjava?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

SUDIJA KVON: Gospodine Mek Kion, ja mislim da vi svoj mikrofoni morate da isključite dok svedokinja odgovara, ukoliko koristimo iskrivljenje zvuka.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: Svakako. Hvala, časni Sude. Želeli bismo sada da iskoristimo priliku da ispravimo jednu grešku u izjavi. Molim da se kopija izjave na jeziku svedokinje da svedokinji. Molim da okrenete paragraf 7 vaše izjave. Dok ste pregledavali vašu izjavu, da li ste uočili grešku u jednom datumu u verziji izjave na vašem jeziku, koju ste vi potpisali.

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: U čemu se sastoji ta greška, odnosno kako treba da glasi tačan datum?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Tačan datum treba da glasi 2. 7. 1992. godine.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: A što piše u izjavi na BHS-u?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: U izjavi piše 2. svibnja 1992. godine.

TUŽILAC MEK KION: Hvala. Časni Sude, želim da kažem da se verovatno radi o greški u prevodu sa engleske verzije u verziju na BHS-u, jer je datum bio tačan, 1991. godina, u verziji koju je ona potpisala 1996. godine, ali netačan u verziji koju je potpisala nedavno. I, dakle, uz tu ispravku, želim da ponudim da se izjava svedokinje 1126 pod pečatom uvrsti u spis kao dokazni predmet. Isto tako, mi smo pripremili redigovanu verziju izjave koja može da se objavi u javnosti.

sekretar: To će biti dokazni predmet Tužilaštva 485.

TUŽILAC MEK KION: Časni Sude, sada ću da pročitam sažetak izjave ove svedokinje. Svedokinja je Hrvatica koja je u vreme relevantnih događaja imala 31 godinu. Živela je u Vukovaru do 22. avgusta 1991. godine. Toga dana svedokinja je sa svojim mužem otišla u posetu svojoj majci u jedno selo

južno od Vukovara. U Vukovar nije mogla da se vrati zato što je Vukovar u potpunosti opkolila JNA, zato je svedokinja živela u tom selu do 22. januara 1992. godine. Nakon što su pripadnici ZNG napustili to selo u septembru, stanovnici su bili veoma uplašeni zbog onoga šta se dešavalo u okolnim selima i zbog priča koje su čuli od izbeglica koje su prolazile kroz selo. 13. oktobra 1991. godine održani su pregovori sa JNA o predaji sela. JNA je tada izdala ultimatum. Ljudi u gradu su bili veoma uplašeni budući da su Tovarnik i Lovas tada već bili zauzeti. Svedokinja je od ljudi koji su dolazili iz tih mesta čula da se tamo kolju Hrvati i da se njihove kuće spaljuju. JNA je ušla u grad sledećeg jutra. Nakon pretraživanja kuće, ljudi su morali da na svoja ulazna vrata kuće i ograde stave komad belog platna. Hrvatima je bilo naređeno da nose bele trake na levom ramenu. Niko nije smeo da napusti selo budući da je selo bilo opkoljeno, a u okolini su bili kontrolni punktovi sa stražarima. Nakon što je selo zauzeto, tokom pretrage kuća nađene su puške u kućama nekih Hrvata. Te su Hrvate skoro ubili zbog toga. Za razliku od toga, Srbi koji su imali oružje jednostavno su morali to oružje da pokažu kako bi ono bilo popisano, a zatim im je oružje vraćeno. U zgradi mesne zajednice održana je neka vrsta popisa stanovništva. Nakon tog popisa otprilike tridesetak nesrba iz sela je uhapšeno. Mnogi od njih su pretučeni, a otprilike, 10 ih je proteranom iz sela zajedno sa porodicama. Jednog dana svedokinji je bilo naređeno da očisti vikendicu u selu. Tamo je od jednog vojnika čula kako se drugi vojnici svađaju oko toga ko će da dobije povlasticu da zakolje fratra iz Tovarnika. Svedokinja izjavljuje da su u novembru njenog muža odveli na ispitivanje. I samoj svedokinji je naređeno da dođe na ispitivanje u 9.00 ujutro jednog dana. Ispitivala su je dvojica stražara koji su joj rekli da ode kući i da se vrati u 17.00 toga dana. Svedokinju su ponovo ispitivali sledećeg dana zajedno sa njenim mužem. Odveli su je u jednu sobu u kojoj se već nalazio jedan Mađar. Videla je da su ga tukli i udarali po glavi. Svedokinji su uputili pretnje i zgrabili je za vrat. Nakon toga svedokinja i njen muž su svakog jutra morali da se javljaju u zgradu mesne zajednice, a oboje su, takođe, morali da idu na prisilan rad kao i drugi Hrvati. Na primer, svedokinja je jednom prilikom morala da tovari kukuruz u jedno skladište kad je temperatura bila -10°C. Nakon toga, jedna druga grupa vojnika zamenila je vojnike koji su ranije bili u selu. Svedokinji i njenom mužu je vojna policija pomogla da pobegnu. Rečeno im je da su na listi ljudi koje treba odvesti u Vukovar, a ukoliko ih odvedu u Vukovar, da će biti ubijeni. Časni Sude, postoje još dva odeljka iskaza ove svedokinje koji imaju brojeve 7 i 9 u našem sažetku, a koje nisam pročitao

naglas. Ukoliko se o tim paragrafima bude raspravljalo, molim da se to radi na privatnoj sjednici. Isto tako, moram da spomenem još dve stvari koje su iskrsele prilikom pripremanja svedoka i molim da sada pređemo na privatnu sednicu kako bih govorio o tim pitanjima. To su paragrafi 14 i 15.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ove dve tačke koje je pomenuo gospodine Mek Kion 14 i 15 za privatnu sednicu, ja ne vidim ništa u tačkama 14 i 15 što je vezano za ovo. Da li se to odnosi, možda, na neke druge tačke, samo zbog razjašnjenja.

SUDIJA MEJ: To su tačke 14 i 15 sažetka. Treba da imate kopije toga u registratoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Mislio sam na paragrafe izjave, ali je sada sve objašnjeno.

SUDIJA MEJ: U redu. Nakon pauze ćemo da počnemo sa unakrsnim ispitivanjem. Sada ćemo da napravimo pauzu od 20 minuta. Svedokinjo C-1126, sada ćemo da napravimo pauzu od 20 minuta. Molim vas da tokom pauze nisakim ne pričate o vašem svedočenju, sve dok se ono ne završi. Pauza od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Gospođo C-1126, ukoliko vas budu pitali o nečemu o čemu vi želite da odgovorite na privatnoj sednici, recite nam to i mi ćemo da pređemo na privatnu sednicu, kako biste odgovorili na pitanje. Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo C-1126, ja vam neću postavljati nikakva pitanja vezana za nasilje koje se nad vama desilo, jer ne želim da vas povredim bilo kakvim pitanjem koje bi vam bilo neprijatno, ali mi je stalo da utvrdim neke okolnosti, a pogotovo identitet lica o kojima je reč, pa ću vam uglavnom postavljati pitanja samo iz toga. Dakle, ograničiću se samo na to. Molim vas, u paragrafu 19 i 20, opisali ste pod kakvim okolnostima su vam se desile te stvari, nasilje o kome govorite, od strane osobe koju ste opisali kao čoveka niskog rasta koji je bio u prljavoj uniformi, slomljenog nosa, je l' tako?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Upravo radi utvrđivanja, bliže, njegovog identiteta, molim vas da mi odgovorite kako je izgledala ta njegova uniforma u koju je on bio odeven.

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Imao je uniformu SMB boje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, sad mi recite, SMB boje, to je ona redovna vojna uniforma, je l' tako?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da. Jugoslavenske narodne armije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. Pošto vi u tački 16 govorite na kraju, evo sad vam citiram: "Tamo sam videla kako Srbima iz sela, onima koji se nisu pridružili ostalima u početku, dele uniforme JNA i kako ih oni odevaju." Jesu to te iste uniforme bile?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To su takve uniforme?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, dobro. A recite mi da li ste zapazili da li je na uniformi bilo ikakvih oznaka, kako bi se na bazi tih oznaka moglo da ustanovi eventualna formacija kojoj je ta osoba pripadala?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Na kapi je bila petokraka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Na kapi je bila petokraka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, redovna uniforma. A da li je taj čovek išta govorio?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: O sebi jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, da li ste mogli da zaključite po govoru iz kog je kraja taj čovek poticao?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: On mi je sam rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da je iz okolice Kragujevca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li možda imate bilo kakvu informaciju o tome ko mu je bio pretpostavljeni, ako ga je uopšte bilo?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Nemam tu informaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ništa o tome ne znate?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste vi, sobzirom da je nosio uniformu tu, a sobzirom da ovde, kako smo maločas citirali, vidimo praktično da je uniforma deljena svima, da li ste vi imali utisak da je taj čovek pripadnik JNA ili da je neko iz nekakve druge formacije koja je koristila te uniforme?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Oni su došli u određenim grupama i taj vojnik je došao s njima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ali pretpostavljam da znate da je u to vreme, gotovo u svakoj kući u tadašnjoj Jugoslaviji, u kojoj je postojao neki vojni obveznik, postojala uniforma JNA.

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: To nemam saznanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... sobzirom na rezervni sastav i to, ne znate ništa o tome?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Nemam saznanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, neću vas o tome onda ni pitati dalje. U paragrafima 23 i na dalje vi pominjete izvesnog, vidim ovde da je njegovo ime, takođe, zaštićeno, ovde na listi zaštićenih imena pominje se kao osoba "E".

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Za koga kažete da je iz Šida, je l' tako?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I koji se po onome što se može pročitati iz vaše izjave, zverski ponašao i vršio nasilje i tako dalje:

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, je li vam on rekao da je iz Šida ili ste od nekoga čuli da je iz Šida, odnosno, kako ste saznali, na osnovu čega zaključujete da je on iz Šida?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Pa čula sam od osobe "D" da je on živio u okolini Šida.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Osoba "D"?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Od osobe "D" sam čula da je osoba "E" živjela negdje u okolini Šida.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi sada, da li vam je poznato da li je on bio pripadnik neke paravojne formacije ili nečega što se zvalo dobrovoljačka jedinica ili nečega sličnog?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Na to vam ne bih znala odgovoriti. Jedino znam da je imao uniformu sa kapom kao neki general ili tome slično. Znači nešto u smislu neke policije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Neku vrstu generalske kape, kažete?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako izgleda ta kapa?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Nešto u smislu policije, ali to nije bila policija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koje boje je bila ta kapa?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ja mislim SMB boje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li on imao kakvu oznaku?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Imao je oznake na ramenima, ali ja nisam to prepoznala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sad mi recite, molim vas, u paragrafu 31 vi govorite kako je grupa tih ljudi, među kojima su bili i ovi koji su vas zlostavljali, zamenjena jednom drugom grupom vojnika rezervista i pripadnika vojne policije, je l' tako?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Vojna policija, da, ali da li su oni bili rezervisti to ja ne znam tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali da li se varam ako kažem da se ovde radilo o pripadnicima, po onome što se iz ovoga može zaključiti, rezervnog sastva JNA i vojne policije JNA otprilike, je l' tako?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sada mi recite, molim vas, gospođo 1126, da li takođe tačno da su ovi ljudi, znači ta grupa koja je došla posle ove grupe, bili prema vama i vašoj porodici pažljivi, da su vas štitili od maltretiranja kojim je pokušao da vas izloži neki lokalni Srbin, izvesni, izvesni, koji je ovde obeležen na listi imena kao osoba "A"?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da su i ovaj čovek u prljavoj uniformi i ovaj drugi koga smo posle toga pominjali kao osobu "E", koji su, znači, bili u toj prethodnoj grupi, razlikovali se od ovih. Da li su oni bili pripadnici neke paravojne formacije?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Osoba "A" je ostala u selu do kraja, međutim, osoba "B", koja me je prva zlostavljala, ona je već bila otišla prema Vukovaru. Posle osobe "B" je došla osoba "E" koja me je, takođe, zlostavljala i kojoj sam ja rekla da me je osoba "B" napastvovala

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali kada je došla ova grupa rezervnog sastva JNA i vojne policije, oni su vas onda zaštitili i posle toga vas niko više nije mogao da napadne, je l' tako?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ove tri osobe koje sam navela, one nisu bile nikada, nisu bile zajedno, u isto vrijeme u selu. Svi su bili u različitom vremenskom intervalu. I posle svih njih je došla ova grupa ljudi koja nam je na neki način pomogla.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali koliko shvatam, osoba "A" je bila prisutna u selu i dok su ti ljudi bili i ti su vas ljudi zaštitili i od nje?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Samo od, da, samo od osobe "A" su me zaštitili, a osoba "B" i osoba "E" su već bile napustile selo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Napustili selo?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tako da nije ni bilo potrebe da vas od njih štite, oni nisu bili tu.

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Pa u ... *(nerazumljivo)* ... se nikad nije znalo hoće li se oni vratiti ili ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, samo nekoliko stvari koje se tiču nekih opštih pitanja. Najpre mi recite: vi ste sa svojim suprugom do avgusta živeli u Vukovaru, je l' tako?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Do osmog mjeseca, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I u paragrafu 5 navodite da je već tada, u avgustu, došlo do pucnjave i granatiranja, zbog čega ste vi upravo i napustili Vukovar, je l' tako?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ne, nismo zato napustili Vukovar, nego je moja majka bila bolesna. Išli smo kod nje u selo da joj nešto pomognemo uraditi. Međutim, nismo znali da su već toliko barikade postavljene na svim mjestima, da se bilo jako teško kretati. Nismo se mogli ponovo vratiti u Vukovar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. To, u stvari, proizilazi da je Vukovar tada kada ste ga napustili, u to vreme kad ste ga vi napustili, bio već u okruženju, je l' tako?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: A bio je u okruženju ali ne u totalnom okruženju, još je postojala mogućnost da se može kretati, ali jako ograničeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste prolazili, pretpostavljam, neke kontrolne punktove?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da. Ja i moj muž smo, ovaj, otišli da pomognemo mojoj majci jedan dan da nešto uradimo, neki posao i više se nismo mogli vratiti jednostavno, jer je u toku 24 sata sve bilo zatvoreno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ali da li se može zaključiti da ste vi i vaš suprug bez problema napustili Vukovar i da vas u tome niko nije sprečavo?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Pa ispitivali su nas gdje idemo i zašto idemo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vas je neko malteretirao?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Taj puta ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je u Vukovaru, u to vreme kad ste vi napustili i koliko bilo pripadnika Zbora narodne garde?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Na to vam pitanje ne mogu odgovoriti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li su tada već bile počele neke borbe u Vukovaru?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Pa čulo se pucanje po ulicama. Čulo se iz daljine i bombe kako eksplodiraju. Svaki dan su ulicama prolazili tenkovi iz Vukovara prema Borovu Selu i nazad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi imali bilo kakva saznanja o tome ko se to tamo skim sukobljavao?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ja nisam vidjela ko se s kim sukobljavao, ali sam vidjela svaki dan kako idu teretna vozila i tenkovi prema Borovu Selu i nazad, naravno. Cijevi su bile uperene prema kućama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dabro, a vi ste napustili Vukovar, da li ste tih dana pre nego što ste napustili Vukovar imali neka saznanja o tome da su mnogi drugi, takođe, i Srbi i Hrvati i pripadnici drugih nacionalnosti, takođe napuštali ili bežali iz Vukovara?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Nemam saznanja da su bježali. Neki su otišli negdje u posjete, ali nisu bježali nigdje, jer niko nije imao osjećaj da će se nešto loše dogoditi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, u to vreme nije bilo, po vašim saznanjima, bar po vašim saznanjima, nikakvih ubistava tamo, nikakvih zločina zbog kojih su ljudi napuštali Vukovar, odlazili u izbeglištvo u Srbiju, u Bosnu i Hercegovinu ili ...

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Nemam o tome saznanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, koiko daleko tamo gde ste živeli u Vukovaru, vaš stan ili kuća u kojoj ste živeli, koliko je daleko od vukovarske kasarne?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Pa ne bih, ne bih vam znala reći u kilometrima, ali to je negdje na pola puta između kasarne i Borova Sela, znači na pola puta negde otprilike.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači tamo, koliko je to približno?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Pa, recimo jedno šest kilometara, pet kilometara, nisam sigurna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste ikad čuli i znali bilo šta o tome da li je otvarana vatra iz gradskog centra na kasarnu u Vukovaru i obratno?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Nemam saznanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nemate nikakva. Da li ste imali saznanja o isključenjima vode, struje i blokade kasarne u Vukovaru. Bilo šta u vezi sa blokadom ljudi koji su se tamo nalazili? Da li ste išta čuli o tome dok ste bili u prilici da primite bilo kakvu informaciju?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Oprostite, nisam razumjela pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste imali ikakva saznanja o blokadi kasarne u Vukovaru, isključennju vode, struje, onemogućavanju dostave hrane ili bilo čega drugog?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ne, nemam saznanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, u paragrafu 6 svoje izjave vi napominjete da je to selo. Gospodin Mek Kion je, čini mi se rekao, da kad govorimo o tom mestu, upotrebimo izraz "selo".

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da je to bilo selo od oko 600 stanovnika različitih nacionalnosti, je l' tako?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A u paragrafu 7, već u prvoj rečenici, kažete da su, kada ste vi stigli u selo, Srпкиnje sa decom, kao i srpski mladići već napustili selo?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Pa oni nisu bili u selu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ...

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Nemam saznanja.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, prevodioci nisu čuli pitanje. Vaš mikrofon nije bio uključen. Ponovite ga, molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pitao sam da li svedokinja ima saznanja zbog čega su Srпкиnje sa decom i srpski mladići bili prinuđeni da napuste selo, a dobio sam odgovor da svedokinja nema saznanja o tome. Je l' sad uredu?

SUDIJA MEJ: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je tada u selu bila jedna formacija Zbora narodne garde? Je l' tako?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Tako je bilo u devetom mjesecu 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Praktično znači da je selo bilo zauzeto od pripadnika Zbora narodne garde?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ne. Nije bilo zauzeto, garda se u to vrijeme nalazila u llokou.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam to zaključio pa zato želim da, da mi to pojasnite, pošto vi u paragrafu 8 u vašoj izjavi kažete: "U vrijeme našeg dolaska u selo u, njemu je već bilo pripadnika Zbora narodne garde. Tridesetak ih se nalazilo u seoskom Domu kulture" i tako dalje, da ne čitam. Koliko je njih ukupno bilo u selu kad ste vi došli u selo?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Pa ja mislim da je bilo negdje, možda oko 20-30 njih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo da utvrdimo staje u selu u vreme kad ste vi došli, s obzirom na ovaj citat i ono što smo maločas konstatovali, Srkinje sa decom i srpski maldiči, njih nema u selu, a u selu su pripadnici Zbora narodne garde, je l' tako?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ali isto tako je bilo Srba koji su ostali u selu, međutim, njih niko nije dirao

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, razumem, samo nastojim da ustanovim, nastojim da ustanovim da li postoji neka uzročno-posledična veza koja se meni čini očigledna, između činjenice da je tamo Zbor narodne garde, a da su ovi napustili selo. Vi dalje kažete ovde da su se "oni smenjivali svaka dva tjedna ili nešto slično", ja citiram vas, kažete "svaka dva tjedna ili nešto slično" i kažete, "imali su samo pješadijsko naoružanje. U rujnu su se povukli u Ilok". Na osnovu čega vi znate da su oni imali samo pešadijsko naoružanje i uopšte, na osnovu čega možete da procenjujete i specificirate kakvo su imali naoružanje?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Pa oni su imali samo puške, u stvari.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je ono šta ste vi videli?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite koliko ste smena vi primetili, pošto kažete smenjivali su se više puta?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ja mislim da je ovdje došlo do greške, da su se smenjivali svaka dva tjedna, a možda je došlo do greške u prijevodu. Bila je jedna grupa samo. Zadržali su se par dana i oni su se, možda jedno tjedan dana i oni su se povukli u Ilok. Tako da se nisu smenjivali dva tjedna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde u prevodu?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Greška. Smjenjivale su se ove druge vojske koje su dolazile, JNA i Teritorijalne odbrane, oni su se smenjivali svaka dva tjedna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, koliko sam ja shvatio, vaš suprug je takođe bio vojno angažovan u ovim seoskim stražama, je l' tako?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: On je samo čuvao stražu, da. Imao je neku pokvarenu pušku. Nije imao ni metaka ni ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi, molim vas, pošto u paragrafu 12 navodite kako su avioni JNA raketirali selo i pogodili nekakve grudobrane i Dom kulture, ali kako ništa drugo nije oštećeno?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Pa, kada su se zenge povukle i sve, to je bilo prije nego što je vojska ušla u selo. Selo je ostalo samo i nezaštićeno i sad ja ne znam, vjerovatno su se ljudi uplašili, ali ne znam razlog zašto su to oni stavili tamo. I čim su oni postavili te vrše sa pjeskom, nakon jedno sat vremena su naišli avioni i to su raketirali. Da. Međutim niko nije poginuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. Niko nije poginuo i ništa nije uništeno.

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A tada nije bilo pripadnika Zbora narodne garde, oni su već pobjegli odatle?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A pre toga su, u stvari, koristili te grudobrane?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ne, seljaci su ... Ljudi koji su ostali u selu su, ja mislim, samoinicijativno postavili te vreće i samo što su ih postavili, nakon sat vremena su naišli avioni koji su raketirali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Razumem. E sada vi u paragrafu 13 navidite kako je JNA ubrzo posle sporazuma sa seoskim čelnicima ušla u selo i kako su izvršili pretres kuća u potrazi za naoružanjem. Je l' tako?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Tako je, u svaku kuću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I već u paragrafu 14 navodite da vam je poznato da nikoga nisu maltretirali. Jeste tako izjavili?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Pa poslije popisa, kad su popisali stanovnike, onda su ih zatvorili. Isti taj dan popodne kad je vojska ušla u selo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam ovo hteo da razjasnimo. Naime u paragrafu 14 piše: "Idućeg jutra JNA je bila točna" ... Pošto prethodno govorite oko toga ko je sve bio, pregovori, kako su tekli pregovori i da je rezultat bio da će JNA bez borbe ući u selo i da se sve oružje mora odmah

predati vojnicima, a u svim će se kućama izvršiti pretres. To je bilo ono što je dogovoreno, što govorite u tački 13 ...

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da, to je tačno ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... i sad kažete u tački 14: "Idućeg jutra JNA je bila tačna i u 9.00 je ušla u selo. Najpre je ušla pešadija a za njom tenkovi. Srbi koji su ranije otišli iz sela i čija sam imena navela prije" i tako dalje, nije bitno, samo da nađem ovu rečenicu i sada sledeća rečenica posle ove: "Vojnici su ulazili u kuće i sve pretraživali", sledeća rečenica u celini glasi: "Koliko ja znam, tada nisu nikog maltretirali", je li tako?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da, ali samo dok su pretresali kuće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Međutim, u paragrafu 10 u poslednjoj rečenici ste naveli da su hrvatske majke sa decom napustile selo pre ulaska JNA, ali i neki mlađi muškarci koji su posedovali oružje, je l' tako?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Međutim, u paragrafu 8 ste naveli kako su seoske straže bile opremljene isključivo lovačkim naoružanjem, je li tako?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa recite mi, pošto to ne mogu da razumem, zašto su ovi mlađi Hrvati napustili selo, kad kažete nije u njemu bilo naoružanja, zenge otišle ...

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Na to vam pitanje ne znam odgovoriti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro da li je bila ikakva druga svrha ulaska JNA i pretresa kuća osim ovog traženja oružja, pri kome kažete da nikog nisu maltretirali?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Dok su pretresali kuće nisu nikog dirali. Dok je sam proces pretresa trajao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete u paragrafu 16 da su posle pretresa najgore prošli oni muškarci kojima su u kućama pronađene puške, je l' tako?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta se desilo s tim muškarcima, gospodin Mak Kion je upotrebio izraz "skoro su ih ubili". Ja ne znam da taj izraz objasnim pa budite ljubazni pa mi vi objasnite?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Kad se završio pretres kuća onda smo se svi koji smo se zatekli tu u tom selu morali ići u mjesnu zajednicu sa osobnim kartama da se izvrši popis stanovništva koje se zateklo u selu. Poslije toga su ljudi koji su bili na bilo koji način sa strane JNA , sad ja ne znam koji su bili, ovaj, privedeni u isti taj Dom kulture, gdje su zadržani neki nekoliko dana, možda i do osam dana, tako. I međutim, neki su dalje sprovedeni sa obiteljima iz sela, tako da nismo, ovaj, znali ništa o njima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je bilo ko ubijen tada u selu?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Jeste. Jeste ubijen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je ubijen?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ubijen je jedan gospodin koji je bio policajac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako je stradao taj čovek?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Pa oni su, koliko ja znam, odveli su ga prema cesti koja vodi za Vukovar, imao je žicom vezane ruke i pucali su mu u leđa, tako da to bude iscenirano kao da je on htio bježati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ste čuli od nekoga?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Čula sam, a vidjela sam pokojnika poslje. Poslje su ga stavili na traktorsku prikolicu i stajao je tako jedan cjeli dan u toj prikolici dok ga nisu sahranili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko ga je dovezao tom traktorskom prikolicom?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: To ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Neko od seljana koji ga je našao tamo?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Nije, od seljana ga sigurno nije niko našao, nego su ga ovi koji su ga ubili, oni su ga donjeli nazad i rekli su da je on htio bježati i da su bili prinuđeni pucati u njega.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A oni su dali takvo objašnjenje da su bili prinuđeni da, da pucaju prilikom njegovog bekstva. A recite mi sad, pošto ste upravo u vezi sa ovim pitanjem koje sam vam postavio, kako su najgore prošli oni muškarci u čijim su kućama pronađene puške. O kakvim se puškama radilo?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Pa po mojim saznanjima to su obično bile lovačke puške jer u tom selu je bilo dosta ljudi koji su se bavili lovom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vi tvrdite da nije bilo nikakvog automatskog oružja niti bilo kakavog, rekao bih, vojnog materijala koji je tada pronađen?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: To ne znam. Ne znam. Znam samo da ljudi ti koji su posjedovali oružje, da su bili registrirani lovci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je l' ima dosta lovaca? A da li vam je poznato ime Tomislava Merčepa?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je on, upravo u vreme koje predhodi ovim događajima o kojima vi svedočite, delio oružje, pre svega automatske puške po okolnim selima, uključujući i ovo selo o kome vi govorite?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ja osobno nemam saznanja o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Imate li ikakva saznanja o delovanju ovih formacija Tomislava Merčepa i sličnih na tom području, bilo kakva od onoga što je moglo do vas doći kao, kao neka informacija?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ne, nemam saznanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle jedino saznanje od tih informacija imate o prisustvu tih nekoliko desetina pripadnika Zbora narodne garde, koji su, koji su napustili selo pre nego što je ušla JNA?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je jedina formacija koju ste vi videli i o kojoj imate bilo kakva saznanja. I koliko sam ja razumeo vaše svedočenje, oni nisu činili nikakvo nasilje tada u selu.

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Mislite Zbor narodne garde?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ne, nisu nikog maltretirali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nikog nisu ubili ...

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... nikog nisu hapsili, nikog nisu odveli sa sobom?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ne, ne, nikoga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Hvala vam. Gospodine Mej, nemam više pitanja.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časne sudije, nemam ni ja pitanja.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MEK KION

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: Imam vrlo malo dodatnih pitanja, časni Sude. Gospodo, ispitivali su vas o uniformama, konkretno o uniformi jednog čoveka. Možete li da nam kažete kakvu vrstu uniforme su nosili ljudi koji su bili u vašem selu i da li ste po tim uniformama mogli da odredite da li su oni redovni vojnici JNA, da li su iz Teritorijalne odbrane ili su paravojnici ili nešto sasvim drugo?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Pa prepoznala sam uniformu Jugoslavenske narodne armije i jedan djeo vojske koji se nalazio tamo je bio u maskirnim uniformama. Bili su veoma neuredni, imali su duge brade, bili su prašnjavi, zaudarali su. To je to.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: A vojnici koji su bili u vašem selu, da li vam se činilo da svi oni deluju zajedno, sa istim ciljem ili da svako radi za sebe?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da, naravno. Imala sam osjećaj da svi djeluju u istu svrhu.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: Takođe su vas pitali o ovom čoveku koji je nosio uniformu redovne vojske i o oznakama koje je nosio na rukavu i tako dalje. Da li ste saznali od njega šta je on radio zajedno sa vojskom pošto je napustio vaše selo? Drugim rečima, da li ste saznali od njega gde on ide?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ne, ne.

TUŽILAC MEK KEN – PITANJE: Postavili su vam nekoliko pitanja o osobi "E". Da li ste u jednom trenutku saznali koja je bila njegova službena dužnost u vašem selu?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Pa po mojim saznanjima on je bio neki šef njihove policije i imao je određenu grupu ljudi kojima je on zapovjedao.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: Da li je on bio zadužen za ispitivanje ljudi iz vašeg sela?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da, jeste.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: Rekli ste da je izgledalo kao da je on neka vrsta policajca?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: Da li ste to zaključili po njegovoj uniformi? Da li je bio vojni policajac ili civilni policajac?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Pa imao je tu kapu, neku kao generalsku ili policijsku, imao je uniformu SMB boje.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: Je li to bila ista uniforma koju su nosili vojnici JNA u vašem selu?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Slična. Osim kape. Ovo drugo je bilo slično.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: Pitali su vas, takođe, i o osobi "A". U sredini jednog pitanja rečeno je da je on lokalni Srbin. Da li je zaista osoba "A" bila iz vašeg sela?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ne, osoba "A" je bila iz drugog sela, takođe u okolini Vukovara.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: Postavili su vam nekoliko pitanja i o naoružanju stražara. Vi ste odgovorili da je vaš muž imao neku pokvarenu pušku i da nije imao metaka. Da vas pitam, pre svega, da li ste i vi, takođe, stražarili u toj mesnoj straži kao i vaš muž?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: Da li ste imali neka zaduženja u toj lokalnoj straži

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: I koja su bila vaša zaduženja?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Kao žena, bilo je rečeno da trebamo priskočiti u pomoć ako neko bude ranjen ili se nešto loše dogodi.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: U redu. Rekli ste da je vaš muž imao neku pokvarenu pušku i to bez metaka.

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: Da li je to bila neuobičajena pojava da neko od stražara ima pokvareno oružje ili je to bilo uobičajeno.

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: To je bilo uobičajeno.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: I u vašim kontaktima sa tom seoskom stražom, da li ste ikad videli kod nekog automatsko oružje?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: I na kraju, pitali su vas nešto o ljudima iz sela, Hrvatima, kod kojih su nađene puške. Čini mi se da ste odgovorili da su oni lošije prošli od drugih koji su tučeni. Možete li da nam kažete šta se desilo tim ljudima kod kojih su pronađene puške?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Pa oni su, po mojim saznanjima, oni su ispitivani i bili su jako puno tučeni. Posle toga svega oni su sprovedeni dalje, po mojim saznanjima u Srbiju, u zatvore određene, da su njihove obitelji spremili u jedan kamion i jednostavno su ih odvezli.

TUŽILAC MEK KION – PITANJE: U vašoj izjavi pominjete desetoro ljudi koji su sa porodicama naterani da napuste selo. Da li su među njima i ti ljudi kod kojih je nađeno oružje?

SVEDOK C-1126 – ODGOVOR: Da, jesu.

TUŽILAC MEK KION: To su sva moja pitanja, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Gospođo C-1126, ovim je vaše svedočenje završeno. Zahvaljujem vam se što ste došli na Međunarodni sud kao svedok. Sada ste slobodni, samo sačekajte dok se spuste zastori.

SVEDOK C-1126: Hvala.

SUDIJA MEJ: Mi sada prekidamo sa radom do sledećeg utorka.

TUŽILAC NAJS: Ako smem, hteo bih da vas obavestim da će sledeći spisak svedoka biti podeljen sutra u neko vreme. Spisak svedoka za iduću nedelju

SUDIJA MEJ: Ako ima bilo kakvih promena, što pre podelite taj spisak, tim bolje. Sada završavamo za radom.

Fond za humanitarno pravo